

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Актуально

Щодо мовних проблем

▶ СТОР. 5

Слідство вели

Бомба від офіціанта

▶ СТОР. 11

Спорт

Без розкачки

▶ СТОР. 14

№ 163 (5413) СУБОТА, 1 ВЕРЕСНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

До незгасного світла знань!

Звернення Голови Верховної Ради України

Дорогі співвітчизники!

Радий звернутися до вас з нагоди, яку приносить усім нам, юним і дорослим, у розмаїтті своїх барв золота осіння пора. День знань, початок навчального року — немає серця, що не озвалося б, трепетно і щиро, на ці назавжди вкарбовані у нього слова.

Головне вітання, за усталеним звичаєм, адресується тим, кого урочистий дзвоник вперше кличе до класів чи аудиторій. Провіщуючи відкриття світу, де чекають нові сподівання, рубежі й виднокола, незвідані повороти життів та доль. І де реальну ціну, особисту й суспільну вагу людини визначають освіченість, її рівень, якість та віддача.

Країна знань, що починається за шкільним і вузівським порогом, безмірно багата, щедра, але така ж вимоглива. До молодої порослі, яка вступає на її терени, і до систем, структур та посадових осіб, відповідальних за атмосферу та клімат в освітньому середовищі, організацію й ефективність навчально-виховного процесу. Це наш постійний і безкомпромісний тест на адекватність особливостям та викликам сучасної доби і завданням на перспективу, передовсім у примноженні інтелектуального та креативного потенціалу суспільства.

Не знижуючи своєї піднесеності й емоційного заряду, нинішнє свято мало б стати і приводом для тверезого, об'єктивного аналізу процесів та результатів реформування цієї, без перебільшення, доленосної сфери. З внесенням необхідних коректив у його зміст, орієнтири та цілі — до такого висновку дедалі настійніше підводить, і не тільки позитивними аргументами та фактами, повсякдення практика.

Поділяю з вами, шановні співгромадяни, почуття та враження від дня, осяяного незгасним світлом знань, величчю залишених нам у спадок надбань людської мудрості. Переконаний, що традиційні урочистості нададуть потужного імпульсу спільним зусиллям у реалізації історичного імперативу — виростити, вивчити і виховати сугосне епосі, динамічне і дієздатне покоління, якому вести нову Україну далі.

Нехай же не забракне всім нам енергії, послідовності і цілеспрямованості у цій святій справі. А молодій зміні зичу гідно продовжувати шляхи та напрями цивілізаційного прогресу, торовані світочами думки і велетами духу української землі.

У добру, плідну і щасливу путь!

Володимир ЛИТВИН.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Школярі, на старт!

Новий навчальний рік, який сьогодні розпочинається в усіх школах країни, — це справжнє свято. Пересвідчитися у цьому може кожен, поглянувши на дітвору, яка у святковій формі з величезними букетами радісно чимчикує до школи. Це ж так приємно відчути запах нового підручника, розкрити чистий зошит і дуже акуратно на першій сторінці посередині першого рядка написати «1 вересня», а внизу — «Класна робота». Пам'ятаю, у другому класі біля мене сидів двієчник. Одного разу він подивився на запис у зошиті і двозначно запитав: «А вона справді класна?». Ставлення до навчання й роботи, як до відбування покарання, що нині не рідкість, призводить до невтішних наслідків. Дуже б хотілося, щоб позитивний імпульс Дня знань відчувався якнайдовше, щоб діти щоранку йшли до школи, мов уперше. Особливо сильно бажаємо цього 430 тисячам першокласників, які сьогодні уперше сідають за парти!

Проте День знань — свято не лише для учнів. Приміром, для вчителя молодших класів школи №2 смт Калинівка Васильківського району, що на Київщині, Аліни Литвиненко (на знімку) *воно точно запам'ятається на все життя. Річ у тім, що новий педагог, яка сьогодні проведе свій перший урок, не так давно закінчила цю саму школу.*

▶ СТОР. 4

ПОДІЇ

Збунтувався міліцейський спецпідрозділ

На Сумщині бійці спецпідрозділу «Беркут» відкрито повстали проти начальства. Вони звинувачують свого командира в корупції, хабарництві і репресіях. Після того, як половина особового складу (майже 30 чоловік) написала про постійні побори в колективному зверненні, керівництво підрозділу створило їм нестерпні умови й почало погрожувати звільненням, — **повідомляє на сайті «Главред».**

▶ СТОР. 8

У колективі назріває невдоволення

Трудовий колектив ТОВ «Донвугілля-Альянс», що в Красному Лучі, погрожує страйком, вимагаючи від орендаря підприємства погасити борги з заробітної плати. Людям досі не виплатили зароблені ними гроші за січень, лютий і березень 2011 року в загальній сумі близько 1,5 млн. гривень. Крім того, нерегулярно виплачується поточна зарплата. Парадокс ситуації полягає в тому, що переробляння вугілля ТОВ «Донвугілля-Альянс» працює доволі стабільно, простоїв у роботі підприємства немає. Більше того, для обсягів, що переробляються, не вистачає фахівців. У трудовому колективі вважають, що кошти у підприємства на своєчасну виплату грошей і погашення заборгованості є. Тим більше, що рівень заробітної плати штучно занижений: тарифні ставки в порушення законодавства обчислюються з 960 гривень мінімальної зарплати замість належних з липня поточного року 1102. Члени профспілки не раз зверталися в органи влади, до керівництва підприємства з вимогою врегулювати конфліктну ситуацію. Однак жодних змін у кращий бік не сталося. За словами голови первинної профспілкової організації підприємства Ірини Удовенко, «у колективі назріває невдоволення й органами влади, і приватною формою власності, лунають заклики до масових акцій протесту для захисту своїх законних прав», **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА.**

КОРОТКО

■ У Черкасах працівники правоохоронних органів арештували групу наркоторговців, котрі впродовж року розповсюджували серед підлітків та молоді психотропні речовини, **передає наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ За цей тиждень до лікарень Житомирської області через отруєння грибами потрапило четверо людей, у тому числі — п'ятирічна дівчинка. Загалом від початку грибного сезону зафіксовано вісім таких випадків. Двох пацієнтів не вдалося врятувати, **інформує наш власкор Олексій КАВУН.**

■ Процедура отримання свідоцтва платника ПДВ стане повністю електронною. Новий сервіс уже випробовують, повідомив голова ДПСУ Олександр Клименко під час Всеукраїнського форуму підприємців **(УНН).**

В Україні майже на 200 дитсадків стало більше (УНН)

Володимир ЛИТВИН: «Необхідно поєднати особисті інтереси людей із загальнодержавними, і дати можливість кожному реалізувати себе»

Ключовим завданням Верховної Ради України на одинадцятій сесії є ухвалення бюджету на наступний рік. Про це заявив Голова Верховної Ради Володимир Литвин у прямому ефірі телеканала «Рада», повідомила прес-служба парламенту.

Верховна Рада, наголосив В. Литвин, «повинна і зобов'язана» прийняти бюджет на наступний рік, оскільки новий парламент збереться на установче засідання 17 грудня і вчасно ухвалити кошторис не встигне. Керівник парламенту заявив, що це має бути документ розвитку. При цьому В. Литвин наголосив на необхідності під час підготовки і розгляду проекту бюджету враховувати процеси, які відбуваються у світі, зазначивши, що нині потрібно робити ставку на інновації і технології. «Ми повинні зробити ставку на інтелект, мізки, за рахунок чого буде приростати світ», — сказав він. Пріоритетними у бюджеті, на переконання Голови Верховної Ради, мають бути освіта та охорона здоров'я.

Керівник парламенту також повідомив, що на сьогодні у Верховній Раді зареєстровано понад тисячу законопроектів, з яких приблизно 240 пропонуються до розгляду в першому і другому читанні. Аналізуючи проекти, В. Литвин звернув увагу на те, що нині, коли парламентська кампанія вступила у вирішальну фазу, суб'єкти законодавчої ініціативи намагаються зробити ставку на популізм, що є «вкрай небезпечним для країни».

Це «буде процес, боротьба і протистояння»

Голова Верховної Ради зауважив також, що до завершення каденції нинішнього парламенту потрібно ухвалити загальнодержавну програму підтримки розвитку української мови. В. Литвин нагадав, що у Верховній Раді зареєстровано низку законопроектів про порядок застосування мов в Україні, серед яких і внесений ним. При цьому керівник парламенту зауважив, що якби під час підготовки до розгляду чинного «мовного» закону були враховані його пропозиції, багатьох проблем можна було б уникнути.

У цьому контексті головним керівник парламенту назвав «насичене фінансування» програми цього року і, особливо, наступного.

Прогнозуючи перебіг розгляду законопроектів, які стосуються внесення змін до «мовного» закону, В. Литвин висловив думку, що «буде процес, боротьба і протистояння, особливо вона ініціюватиметься з боку тих людей, які жодної мови не знають і якраз виступають законодавцями мод у цьому питанні».

Діяти так, як того вимагає закон

Глава парламенту переконаний також, що жовтневі вибори визначать майбутнє України як мінімум до 2020 року, шляхи і засади її розвитку. За його словами, перегони продемонструють, «на що буде зроблена ставка — на традиційний підхід чи на концентрацію зусиль для того, щоб забезпечити справді прорив країни в реалізації реформ, які вже давно назріли».

Україна до останнього часу розвивалася на базі попередніх поколінь, і далі треба розвивати її на сучасній основі з урахуванням досвіду попередніх поколінь, зазначив В. Литвин.

Керівник парламенту застеріг від «нагнітання настроїв негативізму і катастрофізму, що вибори будуть нечесні, використовуватиметься примус, адміністративний ресурс, підкуп і таке інше». «Висновок очевидний — діяти так, як того вимагає закон, і не буде жодних проблем, — заявив В. Литвин. — Я сподіваюсь і вірю, що перегони відбудуться загалом на цивілізованих засадах».

ДОСЛІВНО

Володимир ЛИТВИН:

«Є два питання: перше — прийняття закону під умовною назвою «Про порядок застосування мов в Україні і про статус української мови», і друге — про загальнодержавну програму підтримки розвитку української мови. Варто було б найближчим часом, до завершення каденції нинішньої Верховної Ради, прийняти цю програму і підтвердити консолідованим голосуванням, що у нас за українську мову борються не лише на словах, а через прийняття практичного рішення».

«Це головне і визначальне. Треба вселити впевненість у нашу країну, в суспільство, і результат буде відповідати волевиявленню людей», — додав він.

За словами В. Литвина, нині необхідно поєднати особисті інтереси людей із загальнодержавними, і дати можливість кожному реалізувати себе. «А для цього люди повинні відчути, що вони можуть себе реалізувати, що у них є відповідні можливості для цього», — сказав він. У цьому контексті Голова Верховної Ради наголосив на важливості відмовитися від застосування класового принципу «знайти винного». «Якщо ми від цього відійдемо, якщо відбудеться серйозна розмова, буде вироблена спільна платформа, спільне бачення майбутнього, то буде взаємодія між суспільством і владою, між країною і державою», — зазначив В. Литвин.

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин також відповів на запитання користувачів соціальної мережі «Facebook». Запитання та відповіді можна переглянути на стіні публічної сторінки керівника парламенту (http://www. facebook. com/lytvyn. volodymyr).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ВИБОРИ-2012

Забезпечити рівні умови для агітації

Центральна виборча комісія затвердила звернення до Національної ради з питань телебачення і радіомовлення та Держкомтелерадіо. У ньому комісія звертає увагу на необхідність виконання вимог виборчого закону, який гарантує здійснення політичними партіями та кандидатами у народні депутати передвиборної агітації за рахунок і в межах коштів державного бюджету. Прийняття документа пов'язано з тим, що нині окремі обласні телерадіоорганізації не забезпечують надання в повному обсязі ефірного часу для проведення передвиборної агітації політичних партій та кандидатів у народні депутати на регіональному радіо. Це стало очевидно з отриманих попередніх розкладів теле-, радіопрограм, строк подання яких до ЦВК минув учора, **повідомляє відділ взаємодії із ЗМІ секретаріату ЦВК.**

Комісія також зареєструвала чотири уповноважені особи Соціалістичної партії України у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі, а також уповноважених осіб цієї партії в низці одномандатних виборчих округів. Крім того, оформлено уповноважених осіб політичних партій «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» та «Зелені» в низці одномандатних виборчих округів. Також ЦВК зареєструвала довірених осіб кандидатів, зареєстрованих в одномандатних виборчих округах у 13 регіонах України.

Розглянувши клопотання громадських організацій, ЦВК надала дозвіл Всеукраїнським громадським організаціям «Громада і Закон», «Інститут перехідних суспільств», Міжнародній правозахисній громадській організації «Континент» мати офіційних спостерігачів під час виборів народних депутатів, громадським організаціям «Асоціація молодих реформаторів» — на території Волинської області, Чернівецьке обласне громадське об'єднання «Буковинський центр виборчих технологій» — на території Чернівецької області, «Легітимація основних свобод» — на території Дніпропетровської області, а «Центр соціально-правових ініціатив» та «Київський обласний центр соціальної допомоги» — на території Київської області.

Водночас громадським організаціям «Фонд розвитку громадянського суспільства» та «Ініціатива» відмовлено у наданні відповідного дозволу через порушення вимог щодо подання необхідних за законодавством документів.

ЦВК також затвердила Роз'яснення щодо порядку внесення змін до складу окружних та дільничних виборчих комісій з чергових виборів народних депутатів України 28 жовтня 2012 року.

Окружкоми залишаться без квоти «Нашої України» та «Свободи»

Київський апеляційний адміністративний суд відмовив у задоволенні позову партії «Наша Україна» про скасування положень постанови ЦВК №604, якими затверджено список кандидатур до окружних виборчих комісій від фракції блоку «Наша Україна — Народна самооборона» без урахування квоти титульної партії «Наша Україна».

Так само без задоволення Київський апеляційний адміністративний суд залишив і позов партії «Свобода» щодо визнання нечинним рішення ЦВК про утворення окружних виборчих комісій, внаслідок якого до складу жодного окружкому не було включено представників ВО «Свобода».

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду Партії «Руський блок».

Реквізити накопичувального рахунку:
Отримувач: виборчий фонд Партії «Руський блок».
Код партії за ЄДРПОУ: 21721560.
Банк отримувача: ПАТ «ВТБ БАНК».
Код банку отримувача: МФО 321767.
Рахунок отримувача: 26417010253345.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду політичної партії Українська Національна Асамблея.

Реквізити накопичувального рахунку:
Отримувач: виборчий фонд політичної партії Українська Національна Асамблея.
Код партії за ЄДРПОУ: 00013066.
Банк отримувача: ПАТ «ВіЕйБі Банк». Відділення №73.
Код банку отримувача: МФО 380537.
Рахунок отримувача: 26415262400001.

Військовослужбовцям обіцяють квартири

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У Комітеті Верховної Ради з питань бюджету знаходиться на опрацюванні 48 законопроектів. Серед них проект закону про внесення змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2012 рік» (щодо забезпечення житлом військовослужбовців Головного управління розвідки Міністерства оборони та членів їх сімей).

Відсутність належних житлово-побутових умов, уважає автор законопроекту, народний депутат від Партії регіонів Сергій Андрос **(на знімку)**, створює постійну соціальну напругу серед особового складу, знижує престиж військової служби. Також це істотно впливає на психологічний і моральний стан співробітників, що, у свою чергу, призводить до погіршення виконання ними службових обов'язків та негативно впливає на захист інтересів держави.

На квартирному обліку Головного управління розвідки Міністерства оборони, за його словами, перебуває понад 37 відсотків осіб від фактичної чисельності особового складу. Значна кількість безквартирних військових мають вислугу на службі до 20 років та відповідно до чинного законодавства повинні забезпечуватися жилими приміщеннями. Більшість безквартирних військовослужбовців віком від 25 до 40 років і мають на утриманні неповнолітніх дітей, а середній дохід на одного члена родини становить усього 900 гривень.

Вказані чинники, зазначив парламентарій, не дозволяють їм самостійно вирішувати ці питання шляхом участі в молодіжному житловому будівництві, або за рахунок довгострокового кредитування комерційними банками. Єдине, що залишається, — будівництво (придбання) житла Головним управлінням розвідки Міністерства оборони за рахунок державного бюджету. Але слід зауважити, що, на відміну від інших силових відомств, Головному управлінню розвідки на будівництво (придбання) житла для військовослужбовців та членів їх сімей не передбачається жодних асигнувань з цьогорічного кошторису країни.

Тому, підкреслив С. Андрос, саме цей законопроект має бодай частково розв'язати цю проблему.

Вл. інф.

Наступного тижня відкриється XI сесія Верховної Ради шостого скликання

Як розвиватимуться події в парламенті, які першочергові документи народним обранцям треба розглянути до жовтневих виборів? Чи встигне парламент ухвалити державний бюджет–2013 до листопада і що очікувати країні після перегонів? Про це ми поцікавилися в народних депутатів із різних фракцій.

ОСНОВНІ АКЦЕНТИ

Державний бюджет-2013.
Трудове законодавство.
Соціальні ініціативи Президента.
Мовне законодавство.

Працівникам освітньої сфери підвищать соціальний захист

Максим ЛУЦЬКИЙ (Партія регіонів):

— Безперечно, під час найближчої сесії Верховної Ради одне з головних питань — прийняття державного бюджету на наступний рік.

Водночас сьогодні близько 50 проектів законів, що стосуються освітньої політики, перебувають на розгляді у Верховній Раді. Зокрема, про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо наповненості та реорганізації дошкільних освітніх установ, про громадську освіту дітей, які досягли п'ятирічного віку, про внесення змін до закону про дошкільну освіту стосовно організації навчально-виховного процесу й виплати компенсації в разі нестачі місць у дитячому садку.

Ще низка законопроектів стосується соціального захисту працівників освітньої сфери й надання їм виплат і надбавок.

Ці законопроекти вкрай важливі, вони дають змогу підняти нашу дошкільну й середню освіту на вищий рівень і забезпечать гідне життя вчителям і педагогам. Особливо це стосується працівників освіти в сільській місцевості. Порушуватиметься питання пільгового забезпечення їх житлом, надання пільгових кредитів, збільшення матеріальної допомоги молодим фахівцям, підвищення пенсійного забезпечення.

Крім цього, певне навантаження лягає на Кабмін: він повинен працювати над забезпеченням пріоритетності фінансування сільської школи, забезпеченням загальноосвітньої школи підручниками й навчальними посібниками, реалізацією для кожного сільського населеного пункту програми «Шкільний автобус» і стимулюванням припливу молодих кадрів.

Окремий пункт — проведення комп'ютеризації та забезпечення якісного Інтернету в сільській школі.

Нам також потрібно внести зміни до Податкового, Митного і Бюджетного кодексів, щоб установити оподаткування, яке вводиться для навчальних цілей, не обкладалося податком.

Українські університети потребують фінансової автономії, щоб зароблені кошти вони могли вільно використовувати на заохочення власних працівників. Нам потрібно зробити так, щоб вищі навчальні заклади могли повноцінно брати участь в європейських грантах не на рівні підрядника або субпідрядника, а на рівні головного виконавця.

Сподіваюся, що передвиборна кампанія, яка йде на повний хід, не вплине на якість прийнятих рішень єдиним законодавчим органом країни.

Ключові питання вирішать після жовтня

Петро СИМОНЕНКО, (КПУ):

— Буржуазні партії розігрують фарси, щоб відволікти людей від сумної реальності: то бійки влаштовують у Верховній Раді, то смішні голодовки навколо питання про мови. Народ розколюють. Що ближче до виборів, то це буде помітніше. Олігархи знову обіцяють «поліпшення». Тому, зрозуміло, відкладуть ухвалення на час після виборів Трудового кодексу, яким прагнуть узаконити 12-годинний робочий день, заборонити профспілкам захищати тих, кого звільняють з роботи. Натомість Компартія України розробила близько трьох десятків законопроектів з усіх принципових питань соціально-економічної політики, які спрямовано на поліпшення життя людей. Олігархічна більшість у Верховній Раді їх постійно відхиляє. Ключові питання ми повинні вирішити після виборів, коли народ скаже своє слово.

Сьогодні економіка в занепаді. 80 відсотків основних фондів зношено. Це означає, що якщо ми не змінимо вектор нашої внутрішньої і зовнішньої політики, то в нашої молоді не буде майбутнього.

Треба націоналізувати саме базові галузі промисловості. Це потрібно, щоб ліквідувати безробіття. Олігархи захопили наші заводи, фабрики. За межі України вони вивезли 167 мільярдів доларів. Націоналізація потрібна, щоб повернути державний контроль над заробітною платою й поліпшити пенсійне забезпечення.

Перший варіант законопроекту про націоналізацію базових галузей ми запропонували ще на початку кризи, коли почалися масові звільнення і невиплати зарплат, але в лютому 2010 року його відхилили.

Ми за те, щоб дати можливість нашим підприємствам працювати. Нам потрібен державний банк на підтримку промисловості і державний банк на підтримку аграрного сектору.

Сьогодні люди живуть нібито в Україні, але ж насправді працюють на іноземців. Бо ж відсотків 80 товарів, які купуємо, вироблено за кордоном. А це означає, що, працюючи з ранку до вечора, створюємо умови для відкриття робочих місць за межами нашої країни. Український економіці треба повернути український ринок.

Це ключові питання, які ми повинні вирішити після жовтня цього року.

Парламентарії мають розглянути держбюджет–2013

Ігор ШАРОВ (Народна партія):

— Накопичилося дуже багато важливих законопроектів, запропонованих як Президентом і Кабінетом Міністрів, так і окремими народними депутатами України. Вони стосуються підвищення соціального захисту громадян, ратифікації деяких міждержавних угод, економічного та гуманітарного життя країни.

Комплекс ґрунтовних реформ, запропонованих Президентом, потрібно впроваджувати в найближчі 2—3 роки. Часу залишилося не так і багато. Щось уже зроблено, але ще більше належить зробити. Нагадаю, що на шляху до модернізації країни ми вже ухвалили новий Податковий кодекс, почавши процес зниження податкового тиску на бізнес. За допомогою нової редакції Бюджетного кодексу було посилено фінансову підтримку місцевого самоврядування.

Завдяки пенсійній реформі врятовано від банкрутства Пенсійний фонд. Тривають адміністративна реформа, реформа систем охорони здоров'я та освіти. Парламент є локомотивом цих процесів, депутати ухвалюють відповідні законопроекти, і ми «на марші» завжди оперативно готові виправити помилки або неузгодженості, які іноді трапляються.

Найкращим результатом спільної роботи парламенту, уряду та Президента є і будуть, як правильно сказав Прем'єр-міністр України Микола Азаров, щоденна наполеглива праця, нові дороги, мости, вокзали, школи, дитячі садки, лікарні, перинатальні центри, оптові ринки, елеватори, транспортні термінали...

Фракція Народної партії розуміє, що розроблені главою держави, урядом і парламентаріями антикризові заходи спрямовані на поліпшення життя людей уже сьогодні, тому готові їх розглянути першочергово за пришвидшеною процедурою і підтримати ті кроки, які реально нестимуть людям позитивні зміни.

Не чекайте чогось несподіваного. Події розгортатимуться за класичним сценарієм. Напередодні виборів парламентарії намагатимуться максимально використовувати трибуну Верховної Ради для проведення агітації за себе та за ті політичні сили, представниками яких вони є. Опозиція, як і раніше, відхилятиме будь-які законодавчі ініціативи більшості без власних альтернативних пропозицій лише для того, щоб сподобатися виборцям.

Виборці мають розуміти, що вже тривалий період опозиційна частина Верховної Ради самоусунулась від парламентської роботи і займається винятково критикою, нічого не пропонуючи. І парламент давно вже діє за принципом: «Хто хоче працювати — той працює». Тобто караван іде...

Вважаю, що після завершення виборчого процесу в країні не буде ніяких екстраординарних подій, хоч би як цього бажали деякі політики. Україна й надалі йтиме шляхом реформ. Розпочнеться новий політичний сезон. Упевнений, що після обрання Верховної Ради України сьомого скликання настане певний організаційний період, а потім почнеться конструктивна робота з прицілом на рік виборів Президента. Переконаний, що в новому парламенті буде сформовано умови і для продовження продуктивної роботи вищого законодавчого органу держави, і також для поліпшення його іміджу на внутрішній і світовий аренах.

Є певна інтрига

Валерій КАМЧАТНИЙ («Реформи заради майбутнього»):

— Протягом всієї одинадцятої сесії парламентарії, кандидати в депутати наступного скликання, намагатимуться максимально використовувати трибуну Верховної Ради як майданчик для своєї передвиборної кампанії.

Це ускладнюватиме роботу. Крім того, порушуватиметься тема легітимності виборів. Буде низка емоційних заяв, приміром, з приводу того, що Тимошенко, Луценка і Кармазіна не зареєстрували кандидатами.

Головне питання останньої сесії — ухвалення бюджету. В середині вересня уряд внесе до парламенту проект головного фінансового документа. І справа честі народних обранців шостого скликання — не залишити кошторис напризволяще, а зробити все, щоб країна рухалася вперед.

Але тут є певна інтрига. Швидше за все, наша група підтримає бюджет, а ось комуністи — за деякими відомостями — не підтримуватимуть. Та й деякі депутати, які не знайшли себе у виборчих партійних списках, втратять цікавість до роботи у Верховній Раді. Отже, голосування буде складне. Водночас провладні фракції намагатимуться ініціювати законопроекти щодо соціальних ініціатив Президента.

Крім того, нагадаю, глава держави пообіцяв, що 27 вересня народні депутати розглянуть національну програму щодо розвитку української мови. Але це не пленарний тиждень. Одне слово, доведеться напружено, понадпланово працювати аж до самих виборів.

І сподіваюся, що після них уряду — навіть з огляду на кризові явища у світі — вдасться утримати економічну стабільність. Буде важко, але це справа честі.

Позитивні зрушення не очікуються?

Юрій КЛЮЧКОВСЬКИЙ («НУ—НС»):

— Від наступної сесії не очікую чогось доброго. На якісь позитивні зрушення, ухвалення державотворчих законів не сподіваюся. Дай Боже, щоб заключна сесія цієї Верховної Ради пройшла без негативних наслідків.

Законопроект про державний бюджет має бути подано на розгляд парламенту до 15 вересня, а прийнято загалом до першого грудня, тобто після виборів народних депутатів. То яка Верховна Рада його ухвалюватиме? Кошторис країни не може бути перехідним. Якщо будуть спроби протягнути його через цей парламент, то відомо який він буде. Тому на щось позитивне в цьому питанні теж сподіватися не можна.

Я не знаю, хто може повірити, що загальнодержавна програма розвитку української мови існуватиме. Після того, як всі телерадіокомпанії переходять на російську, ми говоримо про цю програму. Це блюзнірство, знущання над здоровим глуздом. Ми вже внесли зміни до Господарського, Цивільного кодексів та Кодексу адміністративного судочинства (автор закону народний депутат від Партії регіонів Сергій Ківалов), які дають змогу здійснювати судочинство не державною мовою. Це вже підписано Президентом. Що ще розвивати після цього?

Трудове законодавство ще більше адаптують до ринкових умов

Михайло ВОЛИНЕЦЬ («БЮТ-«Батьківщина»):

— Більшість намагатиметься провести вигідні владі законодавчі ініціативи. Крім того, протягуватимуть популістські закони.

Думаю, що на цій сесії законопроект про державний бюджет буде прийнято в першому читанні, а остаточно його затвердять після виборів народних депутатів. Але, на моє глибоке переконання, після парламентських перегонів кошторис буде зовсім інший порівняно з першим читанням. Також буде внесено зміни до цьогорічного бюджету стосовно виборчих кампаній.

Крім того, «БЮТ-«Батьківщина» докладе максимум зусиль, щоб не допустити прийняття нового Трудового кодексу, яким передбачено рабство для людей найманої праці. Нині маємо непогане законодавство, повністю адаптоване до ринкових умов, оскільки внесено дуже багато змін до чинного Кодексу законів про працю. Якщо більшість ухвалить новий кодекс, суди отримають можливість виносити законне рішення на користь роботодавців, органів влади, що, звісно, не влаштовуватиме людей найманої праці. А ще намагатимемося внести зміни до закону про оплату праці.

Також слід зауважити, що закон про престижність шахтарської праці, який прийнято ще за часів попереднього уряду, не виконується в повному обсязі. Зокрема, не збільшено на третину тарифні ставки, що істотно впливає на підвищення зарплати шахтарям, не надаються кредити, земельні ділянки тощо. Нещодавно народний депутат від Партії регіонів Олександр Стоян сказав, що буде внесено зміни до закону про підвищення престижності шахтарської праці. Я не знаю, що він мав на увазі. Адже зміни щодо надання компенсації шахтарям у користуванні електроенергією і газом заблоковано регіоналами. Це, зокрема, законопроект за моїм авторством, а також законодавчі ініціативи народних депутатів Віктора Турманова, Євгенія Волинця. Можливо, перед виборами якомусь із проектів дадуть зелене світло.

Школярі, на старт!

Підготовка до 1 вересня у школі №2 смт Калинівка.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Випадки, коли випускники повертаються до своєї альма-матер у статусі вчителя, сьогодні, на жаль, поодинокі. Щоб приклад Аліни Литвиненко став не винятком, а правилом, потрібно піднімати престиж професії вчителя. Адже саме від взаємоповаги між педагогом та учнями залежить успішність навчального процесу.

Тим паче що потреба у нових талановитих викладачах сьогодні велична. Так, лише на Київщині кількість учнів цьогоріч зросла на 2300 осіб і становить 169 тисяч школярів.

Тетяна ПАСОВА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Стільки коштів на освіту ще не виділяли

Цього року особливих проблем з підготовкою шкіл до нового навчального року немає, запевнив начальник Житомирського обласного управління освіти і науки Олександр Пастовенський.

А як головний аргумент навів таку цифру: загалом на ці заходи з державного і місцевих бюджетів, а також за Кіотським протоколом, спрямовано майже сто мільйонів гривень — це в чотири рази більше, ніж торік. Такі значні кошти ще ніколи не виділяли. Чимало з них використано на енергозбереження: встановлено металопластикові вікна, реконструюються котельні, переводяться на альтернативні види палива, і в майбутньому це дасть значну економію витрат на опалення.

На Житомирщині на початку року здали другу чергу школи в райцентрі Черняхів. Триває спорудження ще шести освітянських об'єктів. У тому числі в райцентрах Олевську і Любарі, а також у великому робітничому селищі Першотравенськ Баранівського району, тобто там, де дітей справді багато. Майже один мільйон 200 тисяч гривень Кабінет Міністрів своїм розпорядженням наприкінці липня виділив на другий пусковий комплекс школи у селі Кодня Житомирського району.

Олексій КАВУН.

Ліцей для майбутніх рятувальників

Сьогодні у місті над Бугом урочисто відкриють перший у державі ліцей цивільного захисту.

Ініціатором його створення є Міністерство з надзвичайних ситуацій. Як пояснили у дирекції нового навчального закладу, учні здобуватимуть тут знання з 9-го по 11-й клас. Разом з обов'язковими предметами загальноосвітньої школи вивчатимуть й ази професії рятувальника. Випускники матимуть перевагу під час вступу до профільних вишів та ПТУ.

Ліцей відчиняє двері насамперед для дітей, батьки яких загинули під час виконання служби, рятуючи життя інших, для дітей-рятувальників, тут надаватимуть освіту дітям-сиротам та позбавленим батьківського піклування.

— Особливістю нашого навчального закладу буде те, що в ньому пануватиме атмосфера добра, — кажуть педагоги, — а стосунки викладачів та учнів базуватимуться на взаєминах людяності, так, як це відбувається у гарних сім'ях.

Віктор СКРИПНИК.

Ексклюзивні щоденники в подарунок

До 1 вересня 22 тисячі учнів 4—11 класів шкіл Севастополя отримають ексклюзивні шкільні щоденники, розробку і випуск яких здійснював Севастопольський інформаційний центр розвитку туризму.

За словами одного з авторів щоденника Катерини Алтабаєвої, проект реалізується вже шостий рік, але щоразу з «Щоденника севастопольського школяра» новий дизайн. Загальна тема видання — люди, котрі зробили внесок у розвиток Севастополя. «Постаті у нас дуже різні. Це ті люди, які засновували місто. Наприклад, йтиметься про Олександра Суворова, про тих, хто захищав Севастополь. Тут є герої її першої, і другої оборони. Але є й наші сучасники», — зазначила автор.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Готовність оптимальна

Нинішній навчальний рік першокласники Сумщини, кількість яких, до речі, збільшилася на півтисячі, почнуть за новою програмою. З 1 вересня у школах України впроваджується Державний стандарт початкової загальної освіти. Це означає, що вже з 1-го класу дітлахи обов'язково вивчатимуть іноземну мову, а з 2-го — інформатику.

За словами виконуючої обов'язки начальника управління освіти і науки облдержадміністрації Інеси Пєсоцької, всі першокласники Сумщини на 100 відсотків забезпечені підручниками для навчання. У «повній бойовій» підійшли до початку нового навчального року і приміщення шкіл. Найбільший обсяг ремонтних робіт було виконано нинішнього літа у школах обласного центру (майже на 6,5 млн. грн.), понад 1,5 млн. грн. вклали у ремонт шкіл у Ромнах, 430 тис. грн. — в Охтирці.

Обласне управління освіти і науки працювало також над тим, щоб забезпечити школи внутрішніми санвузлами. Теплих туалетів на Сумщині немає у більш як 200 школах, і ця проблема перейшла у XXI століття із XX, а подекуди й із XIX століття. Тож на Сумщині поставили завдання: до 1 вересня збудувати внутрішні санвузли у 60 школах.

Через малокомплектність у новому навчальному році на Сумщині працюватиме на п'ять шкіл менше, ніж у минулому: дві школи уже закрились, а три припинили свою роботу.

Владислав ЖМУРКОВ,
Володимир ЧЕРНОВ.

У Седневі відкриють виховний палац

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Сьогодні урочисто відчинять двері Седнівського навчально-виховного комплексу — одного з найсучасніших освітніх закладів сільської місцевості Чернігівщини. Новобудова нагадує собою більше вишуканий палац, ніж освітню установу.

— Це просто фантастика! — так емоційно відгукнувся про цей об'єкт напередодні на прес-конференції народний депутат України Михайло Чечетов, який доклав чимало організаційних зусиль, щоб навчальний заклад нарешті ввели в дію. — Впевнений, це найкраща сільська школа в Україні, справжній храм знань. Мені вже телефонують знайомі з Чернігова, кажуть, що возитимуть туди своїх дітей з міста. Адже тут чудова база і для занять, і для роботи гуртків. А ще можна навіть проводити спортивні змагання європейського рівня. Готовий до початку навчального року і шкільний автобус. Цим будівництвом ми втерли носа всім скептикам, які стверджували, що Євро поховає школу. Це свідчить про те, що влада може втілювати мегапроекти в країні, від яких нам залишилися дороги, готелі, аеропорти, стадіони. І водночас може реалізовувати такі фантастичні плани у регіонах, як Седнівська школа.

У навчальному закладі навчатиметься близько 200 дітей із Седнева та його околиць. Автобусом підвозитимуть школярів із Черниша, Клочкова та Нового.

Новобудова у формі тризуба складається із трьох частин. У центральній частині розміщені приміщення загального призначення, на першому поверсі — вестибюль, їдальня з буфетом, комбінована майстерня. На другому поверсі — навчальні класи, кабінети, бібліотека, актовий зал та спортзал. У лівій частині першого поверху розмістилась початкова школа, у правій — дошкільний навчальний заклад на 35 місць. Вихованців останнього теж підвозитимуть із сусідніх сіл.

Крім цього, поблизу навчально-виховного комплексу облаштовані ігрові, спортивні майданчики, тенісні корти.

За сприяння народного депутата України Михайла Чечетова у 2010 році фінансування, а згодом і будівництво об'єкта відновлено.

— На втілення цієї ідеї пішло майже 40 мільйонів державних коштів, — повідомив політик. — Фінансування йшло чітко, за планом. Не було жодних збоїв. Справді, те, що ми маємо, — результат злагодженої роботи єдиної команди від Чернігова до Києва. Тепер усім нам приємно, що зробили такий солідний святковий подарунок до Дня знань.

Виконавець робіт ВАТ «Домобудівник» поєднав славну седнівську історію із сучасністю: створено єдиний комплекс з відновленою парковою зоною, численними пам'ятниками селища.

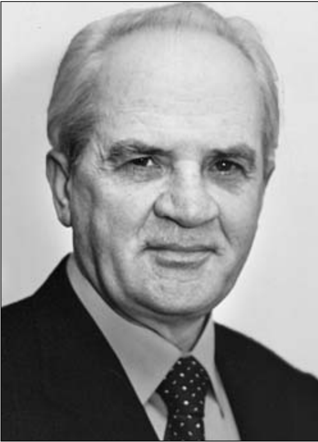
Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: Седнівський навчально-виховний комплекс.

Фото автора.

Щодо мовних проблем

Свого часу видатний мовознавець Володимир Даль сказав, що народ створюється із спільності людей, об'єднаних не за походженням, не за назвою, віросповіданням. І навіть не за однією кров'ю. На його думку, хто якою мовою думає, той до того народу і належить.

Намагання спонукати до того, щоб люди думали на різних мовах — це значить спонукати до розколу народу, до того, щоб вони не розуміли один одного. За Біблією, коли Господь розгнівався на людей, він наділив їх різними мовами, щоб ті конфліктували та воювали між собою. Тобто, мова — це надзвичайно важливий, надзвичайно чутливий та тонкий механізм, що ніколи не потерпить над собою будь-якої наруги. Образно кажучи, на нього, цей механізм, не можна залізати з ногами та ремонтувати за допомогою кувалди і лома.

Коли людська спільнота ділиться на народи природним шляхом, цей процес можна зрозуміти. Але важко зрозуміти людей, які, не знаючи про наслідки своїх діянь, створюють умови для розколу та підштовхують до цього. А наслідки таких діянь — досить трагічні.

Сьогодні мало хто знає, що в кінці 20-х та на початку 30-х років минулого сторіччя в Україні вже намагалися "влізти" в мовний механізм. Бажаючи схилити національні меншини України на свій бік, радянська влада почала створювати національні райони, а також національні сільські та селищні ради. Було утворено 32 національні райони, в тому числі: 11 — німецьких, 10 — російських, 4 — болгарські, по 3 — єврейських та грецьких, 1 — польський. Крім того, було створено 1112 сільських та 65 селищних національних рад. Якби на той час західна частина України та Крим були у складі Радянської України, то цих районів та рад було б набагато більше. А ще довелося б утворювати татарські, угорські, румунські, гагаузькі, молдавські (важко всі й перелічити) райони та ради. Треба було б перетворити Україну на суцільні національні утворення, бо вона, як відомо, населена людьми різних національностей, які поступово асимілювались та продовжують асимілюватися з українцями.

Одночасно з формуванням національних районів, сільських та селищних рад було призупинено процес консолідації українського народу. Крім того, створення національних державних структур, звичайно, вимагало додаткових фінансових коштів, пільг та дотацій, які держава намагалась знаходити, відриваючи від інших важливих нагальних потреб.

Але яким великим було розчарування у представників центральних органів радянської влади, коли вони замість вдячності отримали, як то кажуть, чорну невдячність! Виявилося, що в Україні компактно проживало ще багато інших народів та народностей, які також активно виступали за розвиток своєї мови та утвердження різного роду традицій, запровадження пільг, дотацій тощо. Більше того, почали повставати українці, за рахунок яких грекам, євреям, циганам та іншим почали надаватися пільги та дотації. Тоді майже кожен із представників титульної нації народу України запитував себе: "А я що, гірший за інших?". Оскільки, як сказав один мудрий чоловік, "почешіть росіянина — і ви знайдете там татарина", то і українець почав шукати в собі того, хто може претендувати на допомогу держави. Як наслідок — в республіці тоді почався масовий деструктивний процес.

Піднялася хвиля націоналізму та сепаратизму; доходило до того, що автономії, особливого національного ставлення до себе, почали вимагати окремі райони міст та містечок, вулиці, присілки та кутки селищ.

Принципові представники окремих націй та народностей почали писати в державні органи влади позовні заяви, скарги, інші листи своєю мовою та вимагати відповідей на них також своєю, рідною для них, мовою. Особи, що представляли радянську владу на місцях, ні прочитати ці листи, ні дати на них відповіді не могли: з'ясувалося, що не тільки бракувало перекладачів, а й друкарських машинок з відповідними шрифтами також не було...

В судах національних районів почали вести справи, проводити засідання мовою, якою у вищестоящому суді ніхто не володів і, звичайно, не міг щось прочитати... **В господарствах національних районів, сіл та селищ почали вести документацію і, зокрема, бухгалтерські документи, мовою, якою не тямив щось прочитати ані ревізор, ані інший працівник контролюючих органів центральної влади. В школах запровадили викладання різних дисциплін без відповідних підручників. Дуже часто траплялося, що викладачами цих предметів були люди, які мовою національної меншини могли написати лише кілька простих речень...**

Наслідки такого "навчання" були плачевними. По всій Україні замайоріли прапори іноземних країн, які почали "підтримувати своїх".

Між тим, економічний ефект від діяльності господарств у національних районах та селах був нічим не кращим, ніж в інших, звичайних. Більше того, незважаючи на значні фінансові надходження, населення національних районів, сіл та селищ до діяльність центральної влади дивилось настороженно. Все це призвело до того, що у 1939 році національні райони, села та селища були ліквідовані. Влада визнала: вона припустилася помилки...

Як відомо, дати, а потім забрати — це ще гірше, ніж зовсім не давати. Тому, ліквідувавши на місцях національні владні структури, центральна влада від людей, які проживали в цих регіонах, отримала лише чергову хвилю протестів та невдоволення. Особливо це проявилося в роки Великої Вітчизняної війни.

Сьогодні в нашій державі допускається аналогічна помилка. Незаконний, антиконституційний парад мовних суверенітетів ряду міських та обласних рад — тому свідчення.

Чому незаконний, антиконституційний? Поясню, що **відповідно до Конституції України питання мови регулюється виключно законом, а це означає — лише Верховною Радою України. Вона не має права делегувати свої повноваження іншим структурам влади. Ні районна, ні обласна, ні міська ради не наділені правом вирішувати, які мови повинні використовувати державні структури їхнього регіону.** Більше того, якщо в районі 10 відсотків населення становить національна меншина, то це ще не означає, що їхня мова повинна виділятися якимось чином, мати виняткове, особливе значення серед решти мов цього району.

В регіоні може проживати багато мовних меншин. Чому береться до уваги мова лише однієї з них? Треба зазначити, що в 30-х роках минулого сторіччя росіян вважали мовною меншиною в Україні. Але потім переконалися, що це помилка...

Помилки потрібно не допускати, а, допустивши, — виправляти. Якщо центральна влада зараз не обірве ці квіточки мовного сепаратизму, то невдовзі з них виростуть гіркі ягоди розбрату. Почнуть приймати аналогічні рішення все інші й інші міста та райони, села та селища. Тим більше, ще невідомо, як відреагують на всі ці численні мовні нововведення в регіонах українці, за рахунок яких уже почав набирати обертів цей незаконний, антиконституційний процес...

Василь МАЛЯРЕНКО,
доктор юридичних наук, професор.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...на кондитерській фабриці — черга вісім тисяч осіб

Ще за півроку до завершення будівництва кондитерської фабрики у Вінниці відділ кадрів почав отримувати заяви від бажаючих трудитися на новому підприємстві. «Нині в нашій базі даних налічується вісім тисяч резюме від тих, хто виявив бажання працевлаштуватися, — каже керівник відділу кадрів Вінницької кондитерської фабрики Петро Скрипаченко. — 250 осіб уже отримали роботу. Загалом на підприємстві буде задіяно приблизно дві тисячі робітників та інженерно-технічних працівників».

Поки що працюють технологічні лінії першої черги підприємства, що днями стало до ладу. Восени планують запустити другу, а навесні 2013-го — третю виробничі лінії. Після виходу на проектну потужність щомісяця вироблятимуть понад десять тисяч тонн солодощів.

Під час зарахування у штат перевагу мають люди з вищою технічною освітою та досвідом роботи, уточнили у відділі кадрів. Середня зарплата — мало не найвища в регіоні — шість тисяч гривень на місяць. Крім того, працівникам обіцяють безкоштовне харчування, проїзні квитки та медичне страхування.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

...санлікарів скорочують

Після реформування СЕС кількість перевірок підприємств, які належать до найвищої групи ризику, скоротять учетверо. Таку думку висловив Головний державний санітарний лікар Сумської області В'ячеслав Псарьов. Раніше об'єкти водопостачання, молочні комбінати та інші структури, що відіграють важливу роль у життєзабезпеченні населення, перевіряли в середньому раз на квартал. Надалі це робитимуть не частіше ніж раз на рік. Підприємства 2-ї та 3-ї груп ризику інспектуватимуть лише раз на 2—3 роки.

Санітарно-епідеміологічна служба має запрацювати по-новому з 1 січня наступного року. Зменшиться й кількість її працівників: замість 1453 їх залишиться на Сумщині 705. За словами В. Псарьова, вже проведено перше скорочення: зі штатних розкладів викреслили вакантні посади та запропонували піти на заслужений відпочинок частині працюючих пенсіонерів.

Владислав ЖМУРКОВ,
Володимир ЧЕРНОВ,
Сумська область.

ВІСТІ З ПОЛТАВЩИНИ

Зацвіли яблуні, а за ними й каштани

Природа не перестає дивувати сюрпризами. От і полтавцям доводиться звикати, що деякі дерева вже починають цвісти двічі на рік. На садибі Сергія Яременка, наприклад, уже два роки поспіль цвітуть яблуні.

— Причому плодів з цієї яблуні ми практично не їмо, — сміється Сергій Петрович. — Ось і цього літа через спеку майже всі плоди обсипалися, бо поливати в моєму віці дерева дуже важко. Зазвичай яблука на ній достигають доволі рано, десь на початку липня, а в останні роки навіть раніше... І от починає цвісти знову!

Зацвіли яблуні і в деяких жителів приміського селища Яківці. А от у самій Полтаві почали цвісти каштани. І це теж уже стає нормою — так само подекуди вони цвіли і в попередні роки.

Хоча загалом каштанам у Полтаві непереливки: їх у місті багато, але о цій порі вони вже починають масово жовтіти. І спека тут ні до чого. Як стверджують фахівці, дерева вражає так звана каштанова мінуюча міль — шкідник, який поширився територією країни останніми роками. Боротьба з ним потребує неабияких витрат, а природні чинники, на жаль, уже не працюють. Так, шкідника могли б знищувати птахи — ті ж синиці, однак їх нині у місті стає дедалі менше. Деякі орнітологи навіть стверджують: популяція «міських» птахів зменшується зі збільшенням «популяції» автомобілів.

А радіо все мовчить

«Відновити до кінця року всі радіоточки та по максимуму систему оповіщення на Полтавщині» — так нещодавно ставилося завдання на засіданні депутатської комісії Полтавської обласної ради з питань будівництва, транспорту та зв'язку. Втім навряд чи його можна назвати реальним. Навіть за радянських часів, коли «брехунець» був усе ж доволі популярним джерелом інформації (особливо на селі), райвузли зв'язку й тоді не дуже квапилися з ремонтом, адже дротове радіо прибутків не приносило. А тепер і поготів, тим паче, що «Укртелеком» — структура фактично приватна.

А тим часом кількість радіоточок на Полтавщині щороку скорочується на 15—20 тисяч одиниць. Лише за останні п'ять років їх поменшало ледь не вдвічі. Причому «наступ» іде з двох сторін. З однієї — люди відмовляються платити за вже існуючі радіоточки, оскільки ті часто виходять з ладу, а тарифи на користування ними зростають. З другої — в нових будинках часто-густо радіоточки навіть не передбачені проектами. От і результат: якщо колись на Полтавщині було понад мільйон стаціонарних радіоприймачів, то нині їх лише трохи більш як 110 тисяч.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.
Фото автора.

Пішла з життя чудова, добра, світла людина
Коханевич
Євгенія Вікторівна

Професор, доктор медичних наук, заслужений лікар України, заслужений винахідник СРСР, завідуюча кафедри акушерства і гінекології № 2 КМАПО імені П. Л. Шупика з 1980 по 2005 рр. Спасибі Євгенії Вікторівні за приклад, якою людиною треба бути в житті, в любові, на роботі. Вона була еталоном викладача, лікаря, експериментатора і друга.
Світла пам'ять.

Співробітники кафедри.

У кінці 20-х та на початку 30-х років минулого сторіччя в Україні вже намагалися "влізти" в мовний механізм

На Львівщині керівник підприємства ухилився від сплати податків на суму 4 мільйони гривень *(УНН)*

3 вересня 2012 року в столиці діятимуть підвищені тарифи на розміщення зовнішньої реклами. Відповідне рішення прийняв голова КМДА Олександр ПОПОВ *(УНІАН)*

Сто років починають з абетки

Не випадково стверджують, що центр тоді могутній, коли сильні окраїни! Як показав час, це добре розуміли кращі представники вищої аристократичної еліти царської доби, яких нинішні історики зараховують до категорії соціальних патронів. Завдяки їм на Наддніпрянщині з'явилися перші школи, лікарні, музеї, бібліотеки, що дало змогу національній ідеї не лише зберегтися, а й значно розвинутися. Особливо це було актуальним для невеличких сіл і селищ.

Майже всі провідні сучасні вчені погоджуються, що саме в селі зберігається генетична ідентифікація української нації. Як не дивно, але школи, створені після скасування кріпацтва в 1861 році, після затвердження указом Олександра II «Положень про губернські та повітові земські установи» та введення їх в дію 1 січня 1864 р. у 33 губерніях Європейської Росії, також стали, певною мірою, форпостами запровадження усього нового і, головне, — національно прогресивного в країні, зокрема освіти різних верств населення. На моє переконання, яскравим прикладом може бути історія діяльності Дернівської земської трикласної школи, а нині — Дернівського навчально-виховного комплексу «Загальноосвітня школа I ступеня — дитячий садок», що була створена 1912 року спільними зусиллями Переяславського повіту Полтавської губернії та князів Мещерських, на той час — власників мого рідного села. Сьогодні за адміністративно-територіальним поділом село Дернівку віднесено до Баришівського району Київської області і, незважаючи на будь-які зміни, воно продовжує залишатися одним із мальовничих його куточків зі своїми традиціями та історією. Чого лише вартий понад 700-гектарний сосновий бір із березовими галявинами, який оточує село, і сивої давнини притока Дніпра — річка Трубіж, що тече поблизу Дернівки. Саме село розташоване в долині, в давнину — в дерновій долині, звідки, як вважають, і походить його назва. Біля Дернівки виявлено залишки скіфських і ранньослов'янських поселень, знайдено вироби з кременю, статуетки з бронзи та заліза, наконечники стріл, різні прикраси, уламки глиняного посуду.

На думку першого дослідника історії села В. Костенка, найдавнішим письмовим документом, у якому згадується Дернівка, є перепис 1726 року (на той час у селі було 28 господарств). За ревізькою легендою, село, що належало до Баришівської сотні Переяславського полку, «с давних времен суть войсковое свободное, в диспозиции гетманской принадлежало и ведений сотникам обретатось». Однак сьогодні, згідно із записами у старовинних церковних книгах отця Павла — настоятеля православної церкви у сусідньому селі Лукаші, з'являється нова дата заснування Дернівки, а саме — 1605 рік! Зрозуміло, що вона потребує документального підтвердження.

У XVIII столітті Дернівка стала власністю генерального писаря і великого землевласника Андрія Безбородька. Згодом село переходило від одного роду поміщиків до іншого, поки не стало власністю відомих магнатів — князів Мещерських, які мали тут економію аж до 1917 року. Школу почало зводити Переяславське земство 1908 року, а закінчилося будівництво 1912-го. Це була одноповерхова дерев'яна будівля з трьома класними кімнатами, коридором і квартирою для вчителя. У квартирі теж були дві кімнати і коридор. Висота школи сягала 4 метрів, вікна були великі, тому світла у класах вистачало. За 100 років існування школи переробили лише дах, вхідні двері та груби.

Школа запрацювала в 1912 році. Навчання проводили у трьох класах. Дітей вчили писати, читати, рахувати. Велику увагу приділяли вивченню Євангелія, різних молитов, студіювали також старослов'янську мову. Писали на дерев'яних дошках рифликами (схожими на олівці). Був і папір, але дорого коштував, тому купували його тільки заможні родини. Першу вчительку звали Марина Петрівна (прізвище не пам'ятають), яка жила у шкільній квартирі.

У школі навчалося до 50 дітей. За спогадами К. Доценко, яка пішла до школи 1919 року, на той час там було чотири класи. Діти навчалися в об'єднаних групах. У першому класі були учні віком від 7 до 12 років.

У першому півріччі уроки починалися з молитви для всіх класів «Царю небесний». Усіх дітей збирали в одній кімнаті, де була велика дерев'яна ікона. Починаючи з першого класу учні, співали у церковному хорі, де їх вчили церковних пісень і молитов.

«Рік був тяжкий, голодний, але в школу ходили. В учнів були книжки, зошити. Писали металевим пером. Велику увагу вчителі приділяли каліграфії. Уроки проводили українською мовою, але були також уроки російської. В цей час діти і підробляли за харчі. Я з сестрою пасла корів: вона до обіду, а я — після обіду. Адже я ходила до школи в першу зміну, а вона навчалася у другу. В сім'ї було четверо дітей і всі ходили до школи», — згадує К. Доценко.

До 1924 року вчителів за власний кошт утримували селяни, а також допомагали школі. А з 1924-го їм встановили заробітну плату. У ці роки школа була осередком культурного і громадського життя села: тут працював хор, драматичний гурток, у приміщенні школи проходили збори селян.

У цей час вчителі виконували ще одне важливе завдання — подолання неписьменності. Навчали дорослих у вечірній час. Ось як згадує своє навчання у школі Марія Семенівна Костенко:

«До школи я пішла в 1926 році. В першому класі було 23 учні, а в третьому — 26. Учителем був Захарій Павлович Драник. Він уміло керував навчанням у двох класах, дисципліна була ідеальна. Коли вивчали букву, то її писали на дошці й не витирали протягом кількох днів, поки діти її не запам'ятають. Наш учитель не тільки вчив писати, читати й рахувати. Він добре малював, грав на бандурі, співав. До свят готувалися завжди дуже ретельно. Запам'ятався захід до дня народження Т. Шевченка. Сам учитель прочитав напам'ять «Наймичку».

Писали ручками і олівцями, в кожного вже була чорнильниця. Малювали кольоровими олівцями. Книжки і зошити носили зав'язаними у хустинку.

Пізніше учні цього вчителя створили у селі капелу бандуристів і хор, які побували у Москві на Всесоюзному огляді художньої самодіяльності. Обидва колективи виступали в Большому театрі. Виконували пісні Т. Шевченка, а в першому ряду сиділи маршали К. Ворошилов і С. Будьонний.

Важливу роль у поліпшенні роботи школи відіграла постанова уряду від 05.09.1931 року «Про початкову і середню освіту», якою передбачалося три типи шкіл: чотирикласна, семикласна, десятикласна.

У цей час кількість дітей у класах збільшилася. Навчалися у дві зміни. Жили дуже бідно, але діти ходили до школи. У роки голоду в першому класі було 42 учні. Вчителів було двоє — Мусій Семенович Матяш та Ганна Яківна Лобода.

У 1945—1946 роках і надалі дітей у класах поменшало і, як згадувала моя мама — О. Вергунова (Головко), класи об'єднували у комплекти 1—3, 2—4. Вона також розповідала, як дітлахи після занять допомагали ставати на ноги місцевому колгоспу, збираючи після занять жолуді в лісі для відгодівлі єдиної купленої правлінням після війни свиноматки, а також брали участь у «битві за врожаї» кок-сагизу, конопель та годівлі шовкунів зібраним листям, яке відносили до спеціальної кімнати, розташованої у сільраді. За це кращих учнів нагороджували похвальними грамотами.

Після 1950 року вчителі вже майже не змінювалися. Це були Н. Яценко, М. Матяш, О. Наливайко. Пізніше в школі тривалий час працювали Ольга Тихонівна Головко, Тамара Іванівна Шамшур, Ніна Лаврентіївна Шовть, Вадим Степанович Богаєвський, Валентина Григорівна Гудзь, Ольга Андріївна Трохимець, Наталія Леонідівна Дем'яненко, Олена Михайлівна Третяк, Тетяна Павлівна Кальченко. З книги обліку учнів, яку систематично почала вести з 1944 року, видно, що Дернівську початкову школу закінчило 490 осіб.

Серед цих учнів є люди, які прославили наше село навіть у світовому масштабі, вони — його гордість. Насамперед, це відомий державний та громадсько-політичний діяч, історик, заслужений працівник культури УРСР, перший секретар ЦК ЛКСМ(У) 9 (1943—1947), один із керівників партизанського руху під час Другої світової війни, депутат Верховної Ради СРСР (1946—1956) та УРСР (1947—1952, 1952—1956) Василь Семенович Костенко (26.04.1912—22.04.2001). Він у 1987 році подарував свою приватну колекцію, яка налічувала 400 експонатів, музею Т. Шевченка в Баришівці. Тепер його унікальна Шевченкіана є основою експозиції музею. Ще один випускник школи — Юрій Вадимович Богаєвський — тривалий час працював у представництві інших країн від Міністерства закордонних справ України, а також Надзвичайним і Повноважним послом України у Бразилії та багатьох інших країнах.

Понад 70 учнів школи закінчили вищі навчальні заклади, вони стали вчителями, лікарями, інженерами, агрономами і працюють на благо України в різних галузях народного господарства.

Сьогодні творіння Переяславського повітового земства, яке з 17 вересня 2010 року реорганізували у навчально-виховний комплекс за рахунок долучення дитячого садка і законодавчо підпорядковане відділу освіти Баришівської райдержадміністрації, перейшло у формат, як кажуть, виключно вже дії Дернівського «земства», тобто сільради. Щомісяця за це перераховує до району 30 тисяч гривень субвенцій на виконання делегованих повноважень. Це, за великим рахунком, відповідає принципам освітньої діяльності, які притаманні європейським країнам, до системи цінностей яких ми так прагнемо долучитися, але вони повністю суперечать основоположним підходам радянських часів. У цій ситуації, зрозуміло, існують певні бюрократичні перепони. Але особисто я розцінюю бажання Дернівської сільради та мешканців Дернівки утримувати свою школу навіть з вісьмома учнями та садочком для 16 діток, як надзвичайно тонкий індикатор державної політики щодо села. Сьогодні в ньому мешкає близько 600 осіб, практично наполовину менше, ніж за часів розквіту радянської України, але вже без колгоспу та дієвої інфраструктури райцентру. Тому кожен наступний рік державності умовно можна розглядати як подвиг для всіх селян! Якщо ми необдумано десь «перетиснемо» або, не дай Боже, через політичні амбіції чи уподобання знівелюємо культурні цінності, такі як сторічна Дернівська початкова школа, що дісталася нам від двох систем влади на українських землях — гріш ціна державності!

А поки що 14 вересня 2012 року мої односельці разом із випускниками Дернівської початкової школи різних років зі сподіваннями на краще майбутнє достойно відзначать її ювілей.

Сподіваюся, що святкування відбудеться за участю представників виконавчої та законодавчої влади Полтавщини різних рівнів. Маю надію, що втілиться і моя мрія — за власні кошти встановити на будівлі школи меморіальну дошку В. Костенку, якому село вдячне за всі блага цивілізації: дорогу, телефонізацію, Будинок культури та, принаймні, вищу освіту для п'ятдесяти мешканців за радянських часів, — а також присвоїти школі його ім'я в ювілейний для неї та мого земляка сторічний вік! Таку ж іменну меморіальну дошку, за доброї волі міськвиконкому, хочу встановити і на будівлі, відомій у Полтаві як маєток І. Леща та його сина А. Леща на вулиці Жовтнева, 15а. У ній уродженець Полтавської губернії В. Костенко мешкав протягом 1952—1958 рр., коли викладав у Полтавському педагогічному інституті імені В. Короленка і дав путівку в життя не одній сотні своїх земляків. Інакше й не повинно бути! Бо, як кажуть: «інтриги інтригами, а книги, церкви, діти і добрі справи залишаються на віки!». І за В. Липинським: «Ніхто з нас не зробить націю, якщо ми самі не захочемо бути», а Г. Сковорода у своєму вірші з 24-ї пісні «Сада Божественных песен» застерігав: «Вас Бог одарил грунтами, но вдруг может то пропасть...».

Віктор ВЕРГУНОВ,
директор Державної наукової сільськогосподарської бібліотеки НААН, член-кореспондент НААН, іноземний член РАСГН.

Фото надане автором.

Учні Захарія Драника створили капелу бандуристів і хор

Врятуємо клас, врятуємо й село

Бурхливих суперечок щодо того, чи варто зберігати невеличкі сільські школи, вже й не почути. Практика останніх років, коли вони чи просто закривались, чи зупиняли свою роботу, стала така поширена, що батьки добровільно пишуть заяви про свою згоду на те, щоб дітей відправили на навчання в сусідні села. Справді, економіка сільської школи настільки обтяжлива для бюджетів усіх рівнів, що на її захист уже мало хто й стає. Але ж окрім грошей у крихітних класах є і щось інше — дух і душа села. І перенести їх до сусідів неможливо.

Якість знань від кількості учнів не залежить

Ярлик неперспективної висів над школою в Нових Нетечинцях, що у Віньковецькому районі, не одне десятиліття. Що вдієш, коли село невелике — там і в найкращі часи більше семи десятків школярів не налічувалося. А якщо траплялися роки демографічних спадів, то набір першачків різко зменшувався. Тоді школа час від часу змінювала свій статус. На початку вісімдесятих років уже минулого століття вона із середньої перетворилась на початкову. Так тривало ціле десятиліття. Але навіть тоді, коли учнів було зовсім мало, школу все-таки не закрили. І невдовзі все село було щиро вдячне за це, бо діти підросли, з'явилися свої старшокласники, і їх не потрібно було відправляти до інших навчальних закладів. А своя початкова знову перетворилась на дев'ятирічку.

Учителі теж як могли рятували цей осередок освіти. Леся Брошко, приміром, спочатку була вчителем молодших класів. Але, як з'явилась необхідність викладати у старших, вона стала навчати ще й хімії та біології.

Узагалі, універсальності сільського вчителя могли б позаздрити і світила науки. Дуже часто їм доводиться поєднувати викладання таких предметів, які для міського вчителя апріорі є непоєднаними. Але що вдієш: діти не винні, що до їхнього села, приміром, не приїхав випускник педагогічного вузу чи вчительські ставки вкрай обмежені.

— Тепер дуже поширеною стала теза про те, що в маленьких школах не отримують знання такої ж якості, як у великих навчальних округах, — розмірковує Леся Леонідівна. — Але хіба розуміння предмету чи бажання вчителя залежить від розміру аудиторії чи кількості дітей у класах? У містах батьки платять величезні гроші репетиторам тільки за те, що ті індивідуально займаються з їхніми дітьми. А якщо у нас у класі менше десятка учнів, то хіба це практично не те саме індивідуальне навчання? Така школа перетворюється на сім'ю, де кожен за всіх вболіває.

Для родини Брошків школа взагалі стала сімейною справою. Адже батько, котрий був директором і вів уроки фізкультури, і мама, вчитель зарубіжної літератури, разом заробили майже дев'яносто (!) років педагогічного стажу. Не дивно, що продовжити їхню справу прийшла й донька, котра теж встигла відпрацювати в рідній школі два десятиліття. Усе село було і назавжди залишилося вихованцями цієї дев'ятирічки. І ось тепер уперше за всі роки школа зустріне першовересень без дітей та учнів.

На загальнообласному тлі історія крихітної школи може видатись просто непомітною. Для сімнадцяти її учнів знайшлись місця в сусідніх Дашківцях. Спробували прилаштуватися і вчителі. Тим паче що з дев'ятьох четверо вже пенсіонери. І якщо про перших влада прозвітувала, що вони стовідсотково знайшли роботу в інших школах, то останні особливо не беруться до уваги, навіть незважаючи на те, що багато десятиліть чесно і вірно служили освітянській справі.

Все б нічого. Але є одна невеличка деталь. Улітку до села приїхала молода родина, яка хотіла облаштуватися на новому місці. Подружжя шукало недорогу хату із садибою. Цього добра тепер хоч відбавляй. Але принагідно запитали, чи є в селі дитячий садок та школа. Такі запитання тепер не так часто звучать. Тож було б тільки радіти тому, що повертається молоде життя. Нехай не масово — лише перші паростки. Та все-таки...

ЦИТАТА

> ***Голова Хмельницької ОДА Василь ЯДУХА:***
>
> ***«Неприпустимою є ситуація, коли в окремих школах щорічно зростає фактична вартість утримання одного школяра. До прикладу: у Волицькій школі Старокостянтинівського району навчання одного учня стає у 27,7 тисячі гривень за нормативу 8—10 тисяч гривень на рік, а в Педосівській школі Хмельницького району — 28,6 тисячі гривень. Я не прихильник того, щоб ліквідовувати, закривати школи. Я прихильник того, щоб разом із батьками досягти єдиного: аби діти отримували якісні знання. Але про яку якість ми говоримо, коли в нашій області є 15 шкіл, де навчаються від 4 до 10 учнів, де лише один вчитель. У 119 школах навчаються від 20 до 40 учнів. Які кошти колосальні витрачаються. Тут робота для правоохоронних органів».***

І яким було розчарування, коли у відповідь почули, що немає дитсадка, а відтепер ще й школи не буде. Сільрада, пошта та медпункт — ось і все, чим нині можуть похвалитись Нові Нетечинці. Не те що для дітей, навіть для батьків практично жодних перспектив.

«Наше село взяло орієнтир не на школи, а на сади, — напівжартома кажуть люди. Хто молодий та дужий, вирощує, заготовляє, а потім возить на продаж у східні області яблука та різну сушеню. Тим і живуть. І кожен із батьків хоче назбирати хоч трохи грошей, щоб витягти дітей із того села».

Тож і молодята поїхали шукати місце для свого родинного гнізда десь в іншому місці. А чи багато їх залишилося, тих місць, успішних, привабливих та перспективних?

Років тридцять без випускників

У селі Зоряне, що в тому ж районі, поки що проблема закриття школи гостро не стоїть, але, якщо збережуться теперішні тенденції до створення навчальних округів, то не виключено, що й тамтешнім учителям та школярам доведеться задуматись над тим, де і як вчитись далі. Нині у школі I—II ступенів набирається тридцять п'ять учнів та півтора десятка вчителів. А вже найближчими роками очікується спад — за парти сядуть менш як три десятки дітей. Потім, щоправда, повинно виручити підростаюче покоління, бо нині у сільському дитячому садку майже півтора десятка вихованців. Але все одно зі всією цією арифметикою зорянській школі ніяк не вирватись із розряду неперспективних.

— Так, наші діти вже давно звикли лише до восьмирічної чи дев'ятирічної освіти, — розповідають тамтешні жителі. — Уже, напевно, років тридцять як ніхто із випускників школи не наважується піти в десятий-одинадцятий класи.

Зізнатися чесно, така інформація не те, що здивувала, а просто вразила. Невже в селі за ці десятиліття не було дітей здібних, охочих до знань? Невже нікому не кортіло здобути середню освіту? Невже ніхто не планував вступати до вищих навчальних закладів?

Та ні, все це було. От тільки, щоб піти цим шляхом, діти мусили спочатку протоптати стежину до шкіл у сусідні села. «А який у цьому сенс? — один поперед одного запитують люди. — Для чого стільки років місити болото? То нехай уже краще вступають до училищ, технікумів чи теперішніх коледжів. За той час і освіту здобудуть, і спеціальність матимуть. А захочуть, то й до університетів вступлять»...

Хіба тут відмовиш у простій, може, трохи примітивній, проте максимально наближеній до життєвих реалій логіці? Молодь виривається із рідних сіл усіма силами. До того ж не в сусідні, хоч би як ті зваблювали більшими школами і новішими класами, а геть подалі. І дивись, через пару літ ми всі знову сплеснемо руками: ніхто не винен, така демографічна ситуація. Уже й у Зоряному чи схожому до нього селі школа не буде потрібна.

ЦИФРА

> ***У новому навчальному році у Хмельницькій області за парти сядуть 129 тисяч школярів. Ураховуючи зменшення контингенту учнів, мережа загальноосвітніх навчальних закладів скоротилась проти минулого року із 888 до 859 шкіл. В області залишається 271 школа з малою наповнюваністю.***

Добровільно, бо... немає іншого виходу

28 дітей із села Киселі, що в Старокостянтинівському районі, цього навчального року теж звикатимуть до нових товаришів, вчителів та шкіл у сусідніх селах. Бо в їхній рідній теж зупинено навчання. Старше покоління зі смутком каже: «От дожили, що вже тепер і школи не буде». Інші їх поправляють: «Так батьки ж самі заяви писали, що згодні, щоб їхніх дітей перевели...».

Тож формально претензій ні до кого немає. І нарікати теж немає на кого.

— А що ж було робити? — Перепитує мама п'ятьох дітей Стефанія Липовська. — Пообіцяли, що шкільний автобус їздитиме і що дітям там ліпше буде вчитися. Ну ми й погодилися.

Щоправда, в жінки тепер інший клопіт — добитися, щоб у село курсував не тільки шкільний, а звичайний рейсовий автобус для всіх. Бо в понеділок і середу, приміром, ніякий громадський транспорт до Киселів не йде. В інші дні до райцентру і назад можнатаки дістатися, але...

Один-єдиний зворотний автобус до Киселів відправляється зі Старокостянтинова ще до опівдня. Ну спробуй дістатися туди, вирішити всі справи, скупитися на базарі і ще й назад встигнути. А не зумієш — кружляй попутками по сусідніх селах, а маєш сили — то ще й пішки кілька кілометрів.

Проблему цю гостро відчувають у селі всі, але боротися за свої права чомусь вирішила самостійно лише одна багатодітна мати. Воно й зрозуміло: кому-кому, а їй спробуй наїздитися-находитися, поки дітей до школи збереш. А тут ще чоловік почав важко хворіти, до лікарні треба частенько, а як йому пішки чи на попутних?

Одне слово, почала жінка писати листи то зі скаргами, то з проханнями і в район, і до обласної влади. І як же була обурена, коли отримала у відповідь: «На жаль, вплинути на перевізників не можемо»...

Здавалося б, ну який стосунок мають усі ці транспортні перипетії до шкільних проблем? Але як визначити, що в сільському житті головне, а що другорядне. Там усе чіпляється одне за одне: немає роботи — нікому полагодити дорогу, не прийдуть новосели — не буде кого вчити у школі, не підростуть діти — нікому буде жити в селі і... нікому працювати, будувати ті-таки дороги, школи, дитячі садки. Ось так і замикається життєйське коло.

Сільська школа стала затратною для бюджету і невигідною для держави. Але хіба це дивина? Процеси виховання і навчання завжди потребували значних затрат, то безпосередній обов'язок держави. Принаймні тієї, котра хоче мати майбутнє. Правоохоронці, податківці і ревізори можуть дуже прискіпливо перевірити, куди витрачається кожна шкільна копійка. І не виключено, що навіть знайдуть певні порушення. Але хіба вони визначають суть проблеми? Якщо на селі хтось і потребує дотацій, то це насамперед школа і кожна родина. Такі інвестиції не віддячать мільйонними прибутками у найближчі жнива. Але саме вони закладають основи для успішного майбутнього.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

На знімку: сільським дітям не доводиться обирати школу для навчання. За них це робить обмежений бюджет і запопадлива влада.

Фото автора.

АКТУАЛЬНО

«Тут немає слова неправди»

На Кіровоградщині презентували новий посібник для освітніх закладів «Кіровоградщина. Історія рідного краю». Учасники заходу — начальники міських та районних відділів освіти, ректори і викладачі кіровоградських вишів, керівництво області — високо оцінили інформаційне наповнення, художнє оформлення та дизайн книжки. До неї ввійшли найважливіші архівні документи, а ілюстрації підготували найвідоміші художники краю. Нині це найповніше профільне видання, якого раніше на Кіровоградщині не було.

Керівником проекту «Історія рідного краю» виступив перший заступник голови обласної ради Олександр Шаталов. А над підготовкою підручника протягом дев'яти місяців працював авторський колектив у складі знаних істориків області — проректора Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка Ірини Козир (науковий керівник видання), викладачів історичного факультету цього ж вишу доцентів Інни Вівсяної, Сергія Шевченка, Олександра Чорного та Олександра Ковалькова, наукових працівників обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені В.О. Сухомлинського Лариси Гайди і Юрія Митрофаненка, а також краєзнавців, лауреатів обласної премії імені Володимира Ястребова, Івана Петренка та Василя Даценка.

За словами начальника управління у справах преси та інформації облдержадміністрації Євгенії Шустер, у рамках проекту «Історія рідного краю» протягом двох років з обласного бюджету вже профінансовано видання 13 тисяч примірників різних книжок на суму 750 тисяч гривень. За кошти з обласного бюджету, а це понад 200 тисяч гривень, видано й цей посібник.

Голова облдержадміністрації Сергій Ларін пообіцяв, що робота над посібником на цьому не зупиниться. Готується його електронна версія, а оригінал буде доповнюватися та вдосконалюватися.

Петро МЕЛЬНИК.

Педагоги отримали сертифікати на закупівлю ноутбуків для підопічних

Обласна педагогічна конференція, яка днями відбулась у Миколаївському обласному палаці культури, нагадувала вулик. Розкішне фойє потопало у вітринах, стендах та полицях з різноманітними виданнями. Та найбільше вражали досягнення миколаївських педагогів, які демонструвалися на стендах Обласного інституту післядипломної педагогічної освіти: тут було виставлено для ознайомлення щойно видані книжки, посібники, методичні рекомендації, примітки на звороті палітурки яких, на кштат «Із досвіду роботи загальноосвітньої школи...», «За результатами Всеукраїнського експерименту...», викликали справжню гордість за педагогів регіону.

Так, тут можна було довідатися, що доцент кафедри мовно-літературної та художньо-естетичної освіти МОІППО, кандидат педагогічних наук Людмила Аристова — співавтор підручника для учнів перших класів «Музичне мистецтво». Крім того, в кожного була можливість придбати свіжу поліграфічну продукцію із грифом галузевого міністерства навіть за лаштунками будівлі найбільшого закладу культури Миколаївщини. На площі поряд із палацом було виставлено силу-силенну столів книжкових магазинів обласного центру, з яких пропонували широкий асортимент учнівської та педагогічної літератури.

Не стала осторонь головного учительського зібрання і влада. Крім вдячності за працю та Почесних грамот від облдержадміністрації та обласної ради кращим педагогам, низка керівників ЗОШ отримали сертифікати на ноутбуки для своїх першокласників.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Сумщина готується до проведення міжнародного чемпіонату кінологів–рятувальників, який відбудеться 25—30 вересня в селі Гаї Роменського району. Участь у ньому візьмуть 20 команд із 15 країн, *повідомляють наші регіональні власкори*

У місті Димитров Донецької області на виробничому підприємстві «Шахта ім. Стаханова» (ДП «Красноармійськвугілля») внаслідок вибуху метану 30 серпня постраждало 6 гірників. Людей госпіталізовано *(УНІАН)*

Краще за власне авто — тільки громадський транспорт

Так вирішили у Київській міській державній адміністрації. У майбутньому планують більшість киян пересадити на метро, автобуси та тролейбуси. Це, мовляв, дасть змогу не тільки екологію міста поліпшити, а й транспортні проблеми вирішити. Про останні вчора говорили під час круглого столу в КМДА. Щоправда, цей захід більше нагадував звіт підлеглих своєму начальству. Під лейтмотивом «зроблено, робиться, буде зроблено» очільники комунальних підприємств та управлінь розповідали присутнім, у тому числі й Олександру Попову, про те, як «завдяки співпраці із адміністрацією міста та підтримці Президента, Прем'єр-міністра та Кабміну» робляться впевнені кроки до світлого транспортного майбуття.

Між тим, те, що транспортна інфраструктура столиці потребує реформування, — очевидно для кожного, хто хоч раз тут бував. Затори на дорогах, аншлаги на зупинках громадського транспорту — звична картина для киян, особливо в годину пік. І це попри те, що за останні роки у цій сфері зробили чимало (добудовано і відкрито нові станції метро, триває заміна рухомого складу наземних видів транспорту, відкрито рух швидкісного трамваю). Але працювати є над чим. Так, за підрахунками розробників Стратегії розвитку міста Києва до 2025 року, на сьогодні 80% вагонів та 40% ескалаторів метро використовуються понад термін експлуатації. Підлягають списанню 33% тролейбусів і аж 82% трамваїв.

Про особливий комфорт у громадському транспорті також не йдеться. Пальців однієї руки вистачить, щоб перерахувати усі станції підземки, доступні для людей з обмеженими фізичними можливостями. І навіть не кожен другий автобус чи тролейбус з низьким рівнем підлоги.

Отож стратегічне завдання на наступні роки — оновити рухомий склад, продовжити будівництво нових станцій метрополітену і розвивати альтернативні засоби пересування.

— Щодо метрополітену, то ви знаєте той масштаб будівництва, який у нас є сьогодні. Такі темпи нас радують, але не влаштовують. Ми маємо будувати метро швидше. В нас у планах замінити близько 100 одиниць вагонів метрополітену і продовжити таку динаміку протягом 2014-го. Тепер про автобуси та тролейбуси: лише протягом цього року ми випустили на маршрути близько 200 одиниць нового рухомого складу. У найближчі кілька місяців придбаємо ще 150 тролейбусів. Тож буквально за рік поповнимо міські маршрути на 400 одиниць. Розпочато будівництво своїх трамвайних вагонів і протягом трьох років оновимо і цей рухомий склад, — розповів Олександр Попов.

Ще у планах адміністрації — уже цього року розпочати будівництво метро на житловий масив Троєщина. Поки прокладатиметься підземка, тамтешні транспортні проблеми вирішать швидкісним трамваєм, який поїхати має у жовтні цього року. Вкотре чиновники пообіцяли взятися за виділення окремих ліній для пасажирського транспорту. Наголосили: робитимуть максимум, щоб більше киян надавали перевагу громадському транспорту і при цьому пересувалися містом комфортно.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

З'явилися скульптури, зроблені зі сміття

У столиці під Московським мостом невідомий скульптор у такий оригінальний спосіб вирішив привернути увагу до проблем засміченості столиці. Для створення свого шедевру він використав порожні пластикові пляшки, скляну тару, упаковку. Одного «чоловіка» **(на знімку)** він посадив відпочивати під деревом, іншого — підвісив на гіллі. Решту сміття аматор зібрав у мішки і поставив поруч.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Збунтувався міліцейський спецпідрозділ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За «новими правилами» після підвищення зарплатні, сумські «беркутівці» щомісяця віддавали своєму командирові по 150 гривень. За їхніми словами, ті, хто сповна платив мзду — отримували зарплату у повному обсязі, решті вираховували із зарплати по 600—1000 гривень. Побори тривали майже рік. Щоб не виносити сміття з хати, «беркутівці» звернулися зі скаргою на керівництво підрозділу до обласного міліцейського начальства. Стверджують, що результат виявився для них неочікуваним. Невдовзі після «зустрічі» до підрозділу нагрянула комісія з перевіркою... з профпідготовки. «Одним наказом нам «повісили» 41 догану», — стверджує боєць «Беркута», який попросив не називати його імені.

Обласне міліцейське начальство конфлікт не коментує, запевняючи у зацікавленості об'єктивного розслідування. За словами керівника служби зв'язків з громадськістю УМВС України в Сумській області Ельвіри Біганової, всі матеріали службового розслідування вже в прокуратурі.

Тим часом, за словами «беркутівців», одночасно з перевіркою у підрозділі розпочалися нові утиски і залякування найактивніших «бунтівників». Це змусило їх особисто звернутися із заявою до прокуратури. Співробітники «Беркута» сповнені рішучості і, якщо не доб'ються правди на регіональному рівні, кажуть, поїдуть на її пошуки до міністра.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Закінчився «Crimea Music Fest»

Упродовж трьох днів у Ялті в кіноконцертному залі «Ювілейний» відбувався II Міжнародний музичний фестиваль «Crimea Music Fest».

Шоу відкривала Алла Пугачова. «Я вдячна організаторам цього грандіозного свята за те, що вони дали можливість додати креативу», — сказала вона, висловивши впевненість, що «Crimea Music Fest» стане більш знаменитою і улюбленою для багатьох подією.

Як повідомляє Головне управління інформаційної політики Ради міністрів АРК, вітаючи учасників і гостей фестивалю, голова Ради міністрів Криму Анатолій Могильов привітав з відкриттям «Crimea Music Fest» і побажав гарного настрою та позитивних емоцій. Представник виконавчої влади республіки від імені Ради міністрів Криму подякував усім, хто брав участь у підготовці свята.

Цього року у фестивалі взяли участь близько 300 музикантів, артистів і балетних колективів з різних країн. Спеціальними гостями були поп-група Morandi, виконавиця гімну Євро—2012 співачка Осеана, скрипаль-віртуоз Василь Попадюк з Канади, який виступав дуетом з Олегом Скрипкою. Також було використано унікальне світлове й мультимедійне встаткування, новітні піротехнічні технології. Фестиваль транслювали в Україні, Росії, Прибалтиці, Білорусі, Казахстані, Ізраїлі та Німеччині.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

ФОТОФАКТ

Тисмениця (Івано-Франківська область) відзначила своє 950-річчя. У рамках святкувань відбулося свято Покутської вишивки.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Двигуни для Африки

Виготовлене у Миколаєві обладнання працюватиме на енергоблоках другої черги електростанції, яка будується у Гані. Нещодавно ДП «Зоря»-«Машпроект» підписало контракт на постачання чотирьох двигунів потужністю 25 МВт кожен. Замовлення має бути виконане до 2014 року.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

МНС проти павуків

Журналісти одного з телеканалів зателефонували на пункт зв'язку державної пожежно-рятувальної частини Кам'янця-Подільського. Вони хвилювалися за життя багатодітної родини, в помешканні якої завелися невідомі павуки. Наша газета розповідала кількома номерами раніше про те, що павук укусив наймешу дитину родини, і лікарі ввели дівчинці протиотрутну сироватку. Телевізійників зацікавила ця інформація, а, дізнавшись подробиці, вони вирішили допомогти родині позбутися непроханих гостей.

На місце події оперативно прибули співробітники чергового підрозділу МНС, які демонтували ламінат на підлозі та зібрали павуків. Тварин передали до ветеринарної служби міста. А вона провела дезинсекцію приміщення. Господарі помешкання припускають, що павуків вони «придбали» разом із ламінатом в одному з магазинів будматеріалів. Ветеринари провели перевірку й там, та не виявили жодного подібного павука.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

ЦИФРА

6 092 096 гривень

заборгованості з податку на землю буде стягнено з Державного науково-виробничого підприємства «Цирконій». Днями Дніпропетровський окружний адміністративний суд задовольнив позов Дніпродзержинської міжрайонної природоохоронної прокуратури в інтересах держави.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Дніпропетровська область.

Комунальна колотнеча

Робота комунальних підприємств Сум паралізована через блокування виплат місцевим управлінням Держказначейства. Гроші на рахунках «Міськсвітла», «Міськводоканалу», «Шляхрембуду» та інших структур є, але кошти тижнями, а то й місяцями лежать у казначействі. Міський голова Сум Геннадій Мінаєв запропонував директорам комунальних підприємств позиватися до суду. Таке вже траплялося в сусідньому Харкові, тому Г. Мінаєв розпорядився взяти там зразок позовної заяви.

Вл. інф.
Сумська область.

Витягували з каналізації... коня

На проїжджій частині однієї з вулиць Новограда-Волинського до каналізаційного колодязя посеред ночі впав кінь, застрягши у ньому задніми ногами. Це помітив випадковий перехожий і викликав рятувальників. Бійці МНС обв'язали коня пожежними рукавами, прикріпили їх до ковша трактора. Тільки після таких складних маніпуляцій спільними зусиллями нещасну тварину змогли витягнути.

Кінь пошкодив ноги і не міг самостійно пересуватися. Його власника відшукати не вдалося, тому на тимчасове утримання тварину забрав один зі свідків події.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Податкова повернула бізнесу 3,3 мільярда гривень заборгованості з ПДВ (УНН)

Все найкраще — малюкам

У селі Череваха Маневицького району відкрито дитячий садок **(на знімку)**. Спорудження дошкільної установи стало можливим завдяки ініціативі сільської ради, яка 2010 року разом з Маневицькою райрадою підготувала відповідний проект, що переміг у Всеукраїнському конкурсі проектів і програм місцевого самоврядування. Завдяки цьому громада отримала півмільйона гривень на спорудження цього важливого соціального об'єкта, загальна вартість якого 1 мільйон 617 тисяч гривень. Решта коштів надійшла з районного бюджету.

— Не в кожному селі, де відбувається таке велике свято, збирається стільки поважних краян, як сьогодні в Черевасі, — сказав, звертаючись до присутніх, голова обласної ради Володимир Войтович.

Зауважимо, на території Черевахівської сільської ради проживає 308 дітей, серед них дошкільного віку — 118. Щороку тут народжується 15—20 діток. До речі, за однією із версій назва села походить від того, що і в давнину жінки в Черевасі народжували багато дітей і часто ходили «череватими».

Оскільки село розташоване серед мальовничих волинських борів, осторонь важливої події не залишилося й керівництво обласного управління лісового і мисливського господарства, яке подарувало садочку комп'ютер. Районний відділ передав установі музичний центр, пральну машину, приліжкові килимки тощо.

На врочистостях зазначалося, що створення комплексу школа — дитячий садок дозволить раціонально використовувати бюджетні кошти. Адже окрім спільного керівництва тут буде й спільна їдальня. Щоб малюкам було зручно, школа і дитячий садочок з'єднані теплим переходом.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

ФОТОФАКТ

Прізвище поета-пісняра, заслуженого діяча мистецтв України Степана Галябарди, занесено на Алею Зірок у Тернополі.

Фото Олега СНІТОВСЬКОГО (Укрінформ).

ВІСТІ ІЗ ЗАПОРІЖЖЯ

Замість скла — поки що фанера

На Запоріжжі намагаються подолати наслідки стихії. У перервах під час дощу здійснюють ремонтно-відновлювані роботи.

А їх накопичилося за останні кілька діб, як мовиться, віз і возик. Зокрема, під час нещодавнього буревію в області зазнали значних пошкоджень дахи шести шкіл і двох центрів дитячої творчості. Три об'єкти (один у Запоріжжі та два у селі Осипенко Бердянського району) вже відремонтовано. Ще на двох роботи завершуються. Найпроблемніше завдання — відновлення покрівлі в навчально-реабілітаційному центрі «Джерело», де на значній площі зірвало шифер. У міському Центрі дитячої та юнацької творчості вибиті буревієм вікна тимчасово забили фанерою, бо знайти скло необхідного розміру й, особливо, товщини (не менше 6 мм — за нормативом), поки не вдалося.

Ювілей майстра

Легенді запорізького театру Григорію Антоненку — 85! Хоча театральний сезон розпочнеться лише за два тижні, однак уже зараз колеги та шанувальники таланту народного артиста України зібралися в залі Запорізького академічного обласного українського музично-драматичного театру імені Володимира Магара, щоб привітати ювіляра.

Ще зовсім недавно — майже у вісімдесят — Григорій Антоненко блискуче грав навіть просто фізично важку роль 50-річного Наполеона (у «Наполеоні та корсиканці» І. Губача). Та й після того було чимало інших ролей, включно з головними, наприклад, у «Нахлібнику» за І. Тургенєвим.

А починав Григорій Антоненко у 16 — спочатку був учнем художника, а потім — артистом балету Запорізького музично-драматичного театру тоді ще імені Щорса. Згодом, закінчивши 1948 року театральну студію при театрі, відпрацювавши два роки конферансьє в Київському естрадному оркестрі Є. Зубцова, Григорій Миколайович став повноправним актором запорізької театральної трупи. До речі, конферансом він займався на пару з відомим актором театру та кіно Миколою Гриньком. Зіграв з тих пір 210 ролей. Майже всі вони запам'яталися глядачеві — бо Майстер жив і живе сценою.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

У Севастопольському дельфінарії самка котика на ім'я Ніка народила дитинча. Це перші пологи північного морського котика в Україні. Малюк залишився живий, мати вигодовує його молоком, зазначають у дельфінарії.

Фото УНІАН.

Військовий госпіталь збережуть

411-й військово-медичний клінічний госпіталь Південного регіону, розташований в Одесі, буде збережено. Питання про його переведення у Дніпропетровськ знято з порядку денного. Такий підсумок звернення народного депутата, першого заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони Сергія Гриневецького до міністра оборони України Дмитра Саламатіна.

У відповіді міністра сказано: «Повідомляю, що зазначену установу охорони здоров'я Міністерства оборони України не планується розформовувати, і надалі вона буде надавати медичні послуги військовослужбовцям, ветеранам війни і військової служби, членам їхніх сімей та іншим, визначеним чинним законодавством, категоріям громадян. У той же час повідомляю, що справді порушували (за рішенням колишнього керівництва Міністерства оборони України) питання відчуження земельної ділянки, на якій нині здійснюється будівництво житлових будівель. На сьогодні відчуження земельних ділянок Військово-медичного клінічного центру Південного регіону не планується, вся земельна ділянка буде використовуватися за функціональним призначенням».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...«дитячі» гроші пішли на розваги

Прокуратура Хмельницької області виявила факти незаконної виплати понад 85 тисяч гривень допомоги на дітей. Це сталось через безвідповідальність соціальних інспекторів, які безпідставно призначали виплати з бюджету особам, які не мали на це права. Так, у Шепетівському районі дві місцеві мешканки отримали понад 60 тисяч гривень як допомогу одиноким матерям. Хоча в цей же час проживали разом зі своїми співмешканцями, мали з ними спільних дітей та вели сумісне господарство. А отримані гроші витрачали не на малечу, а на власні забаганки. Та незважаючи на це, соціальні інспектори факт шахрайства залишили поза увагою, продовжуючи виплачувати кошти. Тільки після прокурорських перевірок було внесено подання в міську раду, і двох посадовців управління праці та соціального захисту населення притягнули до відповідальності.

Подібні порушення виявила й Старокостянтинівська міжрайонна прокуратура. Там двом жінкам виплачено понад 25 тисяч гривень допомоги, яку вони використали на алкоголь та розваги. А в цей час їхні діти проживали в антисанітарних умовах, недоїдали, носили брудний одяг. Проте соціальні інспектори і тут не змогли проконтролювати цільове використання бюджетних коштів.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

...правоохоронці нагадують: за газ треба платити

За позовом прокуратури міста Дніпропетровськ на користь держави з ВАТ «Інтерпайп Нижньодніпровський трубопрокатний завод» тепер буде стягнуто понад півмільярда гривень боргу.

Як повідомляє прес-служба прокуратури обласного центру, постановою Вищого Господарського суду України рішення Господарського суду Дніпропетровської області від 1 березня та постанову Апеляційного господарського суду Дніпропетровської області від 17 травня щодо стягнення з названого підприємства заборгованості за спожитий природний газ у розмірі 570 567 326,89 грн. залишено без змін.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Дніпропетровська область.

...шахтну воду можна буде пити

Мешканці Свердловська вже цього року одержать очищену шахтну воду. До того ж, стверджують фахівці, вона відповідатиме санітарним вимогам.

Очищення шахтної води проводитиметься за новітніми технологіями на японському устаткуванні. Більша частина робіт уже виконана. Проект, зокрема, передбачає будівництво двох резервуарів запасу чистої питної води, насосної станції, лабораторій, майданчика для підсушування шламу, трубопроводу та ін.

Очищення дренажних вод колишньої шахти ім. Войкова дозволить подавати мешканцям Свердловська 11,3 тисячі кубометрів питної води на добу і усуне проблему водопостачання міста.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

...з'явився претендент на перемогу в номінації «Найдурніший злочин року»

У Полтаві порушили кримінальну справу стосовно 34-річного чоловіка, який у доволі оригінальний спосіб вирішив розважитися. А якби правоохоронці й справді визначали переможців у номінації «Найдурніший злочин року», то серед них, найвірогідніше, опинився б саме цей полтавець. Добряче хильнувши, чолов'яга вирішив з'ясувати, що ж воно буде, коли з вікна квартири на третьому поверсі кинути поліетиленовий пакет з водою... На лихо, саме в цей час внизу проходив одинадцятирічний хлопчик, якому жарт коштував надто дорого: внаслідок прямого влучення у нього черепно-мозкова травма і струс головного мозку, тож нині він перебуває в лікарні. Отже, справу порушено, і залишається тільки з'ясувати: вийшло це випадково чи чоловік навмисно цілився в дитину?

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

На Вінниччині знайшли 500-кілограмову авіабомбу часів Другої світової війни (УНН)

Зимова Олімпіада в Сочі стане найдорожчою

Проект століття поєднав морський та гірськолижний курорти Росії

В Україні розробляють проект «Олімпійська надія». Заявку на проведення зимової Олімпіади 2022 року в Карпатах готується подати стародавній Львів. Ми продовжуємо розповідати про російський досвід підготовки до зимової Олімпіади—2014 у Сочі неспроста, адже всі разом нині шукаємо відповіді на одне запитання: чи може Україна дозволити собі таку розкіш, як проведення спортивних змагань світового рівня.

Яхтою на Ігри

У Сочі будують єдине у світі олімпійське містечко, до якого під час зимових Ігор можна буде дістатися яхтою. У долині гірської річки Мзимта нині знаходиться вантажний порт, який приймає будівельні матеріали з усієї Росії. Після завершення будівництва на березі моря виросте сучасна пристань для яхтсменів.

Сочі розкинулося на 150 кілометрів на узбережжі Чорного моря. Одна половина спортивних споруд до зимової Олімпіади—2014 розташована на березі моря в районі Адлера, інша — високо в горах біля Головного Кавказького хребта.

Зранку можна покататися на лижах біля гірського селища Красна Поляна, а через кілька годин уже засмагати на морі. Гори і море розділяють лише 48 кілометрів, які швидкісні електрички долатимуть за 26 хвилин.

Завдяки Олімпіаді росіяни поєднали гірський та морський курорти, що дасть можливість заповнювати готелі та санаторії цілий рік. Проект століття з часом повністю себе окупить.

Прибережний кластер

Основні об'єкти зимової Олімпіади розташовані в трикутнику Адлер—аеропорт—Красна Поляна. Сочі немов залишається осторонь. Вільних площ для будівництва не залишилось, тому довелося піти на безпрецедентний крок — освоїти для олімпійського селища заболочені землі Імеретинської низовини, що на 1—1,5 метра нижче рівня моря на околиці Адлера.

Стадіони прибережного кластера розміщені в Олімпійському парку. Це сучасне містечко на 260 гектарах розраховане на 80 тисяч осіб.

Ми повертаємо з траси на Абхазію праворуч і в'їжджаємо в Олімпійський парк. У центрі залишена вільна ділянка для величезного оглядового колеса, з якого буде видно шість основних арен. Всі комплекси, за винятком стадіону, в основному збудовані.

Мала льодова арена — це будівля збірного типу, висотою 22 метри, вміщає до 7 тисяч глядачів. Споруджували два роки. Зовні нагадує сніговий вихор. Тут проходитимуть турніри з хокею із шайбою. Після Олімпіади будівлю планують розібрати і перемістити в інший регіон. Попередня вартість — близько 36 млн. доларів.

Велика льодова арена розрахована на 12 тисяч осіб. Висота 40 метрів, майже 14-поверховий будинок. Після змагань перепрофілюють у багатофункціональний спортивний та розважальний центр. Має вигляд краплі води, що замерзла. Завершать будівництво у 2012 році. Приблизна вартість — 300 мільйонів доларів.

Керлінговий центр — це збірна будівля висотою 19 метрів, вміщає три тисячі глядачів. Перед входом розмістять великий олімпійський екран, на якому демонструватимуть змагання. Пізніше буде використовуватися як олімпійський тренувальний центр. За потреби можна перемістити в інший регіон. Вартість — 33 млн. доларів.

Критий ковзанярський центр «Адлер-арена» має висоту 24 метри і вміщає 8 тисяч глядачів. Довжина доріжки — 400 метрів. У постолімпійський період — торгово-виставковий центр, який працюватиме на економіку краю. Вартість — 33 млн. доларів.

Льодовий палац спорту — будівля збірно-розбірного типу висотою 34 метри, вміщає до 12 тисяч глядачів. Тут проходитимуть змагання з фігурного катання і шорттреку. З часом споруду можуть перемістити в інший регіон, можливо, у Ставрополь. Будівля нагадує траєкторію фігуриста, який робить потрійний тулуп. Завершення будівництва — у 2012 році.

Відкриття і закриття Ігор відбудеться на **центральному стадіоні**, який має вигляд гірської вершини. Це єдина будівля парку, де не проходитимуть Олімпійські змагання. Висота 69 метрів над рівнем моря. Стадіон розрахований на 40 тисяч глядачів.

Гірський кластер

Між хребтами Аібга і Псехако протікає Мзимта, у долині якої розташовані лижні траси, трампліни. Мзимта — найдовша й найпідступніша річка, що впадає у Чорне море.

Сучасна дорога з'єднує Адлер з Красною Поляною, де частина змагань пройде у гірському кластері.

Олімпіада вимагає колосальної пропускної здатності. Нова сполучна залізнична та автомобільна дорога пройде по лівому березі Мзимти, а подекуди над річкою. Траса спроектована на мостах, насипах і естакадах, пройде прямою лінією через усі гірські масиви. Побудовано 12 тунелів довжиною 18 кілометрів. Електрички розвиватимуть швидкість 160 кілометрів за годину. У вагонах можна буде перевозити влітку велосипеди, а взимку лижі. Їзда займатиме до 30 хвилин часу.

Змагання з лижних гонок і біатлону, стрибків із трампліна і бобслею, сноуборду та фрістайлу пройдуть у гірському кластері.

Ми їдемо в Красну Поляну автомобільною дорогою, поряд з якою добре видно обриси майбутнього наземного метро. Так називають залізничну вітку до гірського селища. Побачене важко передати словами. Уявіть собі на хвилину гірське провалля, на дні якого проектанти провели пряму лінію й без відхилень прокладають залізничну дорогу. Сотні підпірних стінок, тисячі гектарів вирубаних незайманих лісів, десятки будівельних організацій — усе це велика будова, що розтягнулася на 50 кілометрів.

Саме селище Красна Поляна з чотирма тисячами корінних жителів залишається в стороні. Сучасна дорога до розкішних гірськолижних комплексів проходить околицею. В обхід селища провели й основні комунікації. Тому місцеві жителі трохи розчаровані. Вулиці та дороги в Красній Поляні не кращі, ніж на українському гірськолижному курорті у Славському.

Біля колишнього невеличкого хутора, де проживало кілька сотень переселенців з Естонії, починаються олімпійські об'єкти. Ще 30 років тому неподалік знаходилась лише республіканська гірськолижна школа з невеличким трампліном і мисливський будинок для військової еліти «Лаура». Нині тут збудовані чотири відомі гірськолижні комплекси світового рівня.

Комплекс для стрибків з трампліна «Російські гірки» розташований на північному схилі хребта Аібга. Поряд із залізничною станцією Есто-Садок. Площа понад два гектари. Змагатимуться зі стрибків з трампліна та лижного двоборства. На стику двох хребтів спортсмени захищені від пориву вітру. Згодом тут буде національний тренувальний центр. Трамплін збудований і випробуваний у лютому. Це найскладніший об'єкт гірського кластера і, на думку експертів, один з кращих у світі. На фінансування цього проекту «Сбербанк» потратив 2 мільярди рублів. Розрахований на 9,6 тис. осіб. Змагання можна проводити цілий рік. Випробували трамплін 20 найкращих лижників. Комплекс олімпійських трамплінів К-125 і К-95 стане візитною карткою Сочі.

Гірськолижний центр «Роза Хутор» розташований на хребті Аібга. Тут — найвища точка, де проходитимуть змагання з 10 видів. Швидкісний спуск, слалом і слалом-супергігант. Прокладено 9 кілометрів гірськолижних трас. Зона старту починається на висоті 2045 метрів.

Поряд з плато звели сноуборд-парк і фрістайл-центр, де змагатимуться лижники та акробати. Зона старту на висоті 1150 метрів. Розрахований на 10 тисяч осіб. Вартість усіх трас — близько 300 мільйонів доларів.

«Роза Хутор» — головний об'єкт зимових Ігор у Сочі. Знаходиться в управлінні французьких менеджерів. Гірське олімпійське селище нагадує залізничний вокзал у Сочі. Будує фінансова група мільярдера Володимира Потаніна.

Центр санного спорту «Санки» розташований на гірськолижному курорті «Алпіка-Сервіс» поряд з Красною Поляною. Санно-бобслейна траса — перша в Росії траса міжнародного рівня. Протяжність два кілометри. Всього у світі таких трас близько 20. Найбезпечніша — з трьома контрухилами. Швидкість обмежать 137 кілометрами. Закінчать будівництво в 2012 році. Вартість — 137 мільйонів доларів. Розрахований центр на 9 тис. осіб.

Комплекс для змагань з лижних перегонів і біатлону «Лаура» розрахований на 9,6 тис. осіб. Спільний біатлонний і лижний комплекс розташований на гребені гірського хребта Псехако. Включає два окремі стадіони із зонами старту та фінішу, дві системи трас для лижних перегонів і біатлону. Це 15 кілометрів лижних трас. Під час Олімпіади пройдуть змагання з лижних перегонів, двоборства та біатлону. У післяолімпійський період — лижний комплекс міжнародного рівня. Розташований на висоті 1450 метрів. Здадуть у 2013 році.

Уже нині можна з упевненістю сказати, що всі основні об'єкти збудують вчасно. Інакше з будівельників спитає сам Володимир Путін, головний натхненник Олімпіади в Сочі. Після того, як російський президент почав їздити в Красну Поляну кататися на лижах, за ним потягнулася владна і бізнесова еліта.

І ні в кого не виникає сумнівів, що в горах Кавказу висотою до 3 тисяч метрів випаде доволі снігу. Опади в районі Красної Поляни найбільші в Росії, у селищі — до двох метрів, у горах — 6-8 метрів.

Скільки коштують змагання в горах Кавказу

Найдорожчий об'єкт — дорога на підпорах і через тунелі довжиною 48 кілометрів. Один кілометр краснополянської дороги коштує понад 160 мільйонів доларів США. До речі, це більше, ніж обійшлося спорудження кілометра Великого адронного колайдера в Швейцарії, для якого пробивали скальний грунт.

Після того, як Міжнародний олімпійський комітет висунув нові вимоги до безпеки будівництва спортивних об'єктів на Кавказі, реальні затрати зросли у кілька разів. Досі тут була незаймана природа.За оцінками російських експертів, попередні затрати — близько 18 мільярдів доларів США. Тільки дорога Адлер — Красна Поляна обійдеться в 7,8 мільярда доларів.

Для порівняння: Олімпіада в Турині (2006 рік) обійшлася в 1,7 мільярда, Ванкувері (2010 рік) — 2,2 мільярда доларів.

Щодо інвестицій, навіть офіційні цифри дуже різняться. Ще недавно говорили про 70 відсотків державних інвестицій та 30 приватних, нині називають цифру приватного капіталу на рівні 10 відсотків. Найбільшими інвесторами та кредиторами є «Сбербанк» та «Внешэкономбанк».

Богдан КУШНІР.

Сочі,
Російська Федерація.

Такий вигляд з висоти пташиного польоту має Олімпійський парк в Іmеретинській долині Адлера.

Фото прес-служби «Олімпбуду».

У Хорватії затримали українця за вказівкою США

Правоохоронці міста Спліт затримали в місцевому аеропорті громадянина України Сергія Литвиненка. У Хорватію він прибув з двома друзями у відпустку. Місцева влада претензій до Литвиненко не має. В українському бюро Інтерполу повідомили, що держава теж не має претензій до громадянина Литвиненка. Це поки єдина реакція нашої влади на його затримання. Тим часом українець через деякий час може опинитися в американській в'язниці.

— У суботу мій чоловік вилетів до Хорватії у відпустку, — розповіла 30 серпня у медіацентрі «ДНІПРО ПОСТ» цивільна дружина затриманого, мати його малолітньої дитини Аліса Цьопич. — Близько 6 години вечора мені зателефонував його друг і повідомив, що відразу ж після прильоту чоловіка затримали без будь-яких пояснень. Друзі, які знаходилися з ним у Хорватії, не змогли з'ясувати причину. А звертатися до консульської служби можуть тільки родичі. Якби не подзвонили, ми з сином і батьками Сергія — пенсіонерами — взагалі нічого б не знали про його долю.

Як з'ясувалося пізніше, хорватська поліція затримала українця нібито за ордером американського Інтерполу за звинуваченням в інтернет-шахрайстві. Офіційної версії консульська служба МЗС України досі не надала. Запит родичів в українське бюро Інтерполу також залишився без відповіді.

— Все, що ми знаємо — лише припущення, статті з Інтернету, чутки, — каже Аліса Цьопич. — Я зараз звертаюсь до юридичних служб, а вони вимагають конкретику — звинувачення, офіційні документи, необхідні для роботи. Я не можу їх надати, а значить — нічим не можу допомогти чоловікові. Якщо я полечу до Хорватії, то повинна знати, які потрібні документи, щоб його захистити. Держава в цьому не допомагає. У мене малолітня дитина, у якої зараз немає батька. Я хотіла б, щоб наш уряд забрав Сергія сюди і за допомогою українського суду розібрався, винен він чи ні.

На прес-конференції друг затриманого Олександр Войтеховский розповів про те, що збіг прізвища та імені, про що зараз пишуть інтернет-сайти — це первинна версія консульства. Ніякої іншої інформації немає. Тому є всі підстави припускати, що права Сергія Литвиненка у Хорватії утискають, не дозволяють йому зв'язатися з близькими.

У чому звинувачують українця, його родичі і друзі дізналися з прес-релізу, розміщеного на сайті МВС Хорватії. Звідси ж стало відомо, що напередодні була проведена спецоперація трьох спецслужб із затримання серйозних інтернет-терористів, причетних до крадіжки 20 мільйонів доларів у американських громадян.

Друзям Сергія Литвиненка ці звинувачення здаються просто смішними. Але, як сказав адвокат, часу, щоб витягнути друга з цієї безглуздої історії, залишилося дуже мало. Після офіційного запиту в США, який надається протягом двох тижнів, відбудеться закрите засідання суду, на якому може бути прийнято рішення відправити Литвиненка в Америку. У такому випадку достукатися до правосуддя його рідним буде практично неможливо. Ця процедура називається суд за екстрадицією.

І цивільна дружина, і друг Сергія Литвиненка заявили:

— Ми вважаємо, що з ним мають розбиратися на його батьківщині, в Україні. Ми хочемо, щоб він повернувся сюди, а правоохоронні органи інших країн поставили свої питання тут.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Найдорожчий об'єкт — дорога на підпорах і через тунелі довжиною 48 кілометрів

Коли лунало: «Встати, суд іде!», підсудний лежав

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Мешканець Київщини Юрій Зубко (на знімку) понад 18 місяців провів у слідчому ізоляторі. Що таке Лук'янівське СІЗО, він знає не з чуток. Моторошні побутові умови й убогий тюремний раціон остаточно підірвали і без того слабке його здоров'я. Вийшов чоловік звідти вже інвалідом. У «Голосі України» за 7 квітня 2010 року в матеріалі «Допоможіть мені врятувати життя» ми вже розповідали про цей жахливий випадок. Утім, схоже, всі випробування у Юрія ще попереду. Адже на свободі він перебував недовго. Декілька місяців тому його затримали і знову кинули за грати.

Його син, Олег Зубко, у всьому звинувачує правоохоронців. Він вже більше 4 років шукає правду в українських судах, прокуратурах. Проте так і не знайшов. Хлопець звернувся до газети як до останньої інстанції. Основна мета — привернути увагу чиновників до цієї проблеми. Олег привіз величезну папку з документами — судовими рішеннями. Він переконує: проти батька співробітниками СБУ та слідчими застосовуються незаконні методи дізнання. Крім того, проти нього сфабриковано кримінальну справу в отриманні хабара в особливо великому розмірі.

Юрія Зубка затримали 11 листопада 2008 року. За його словами, він став заручником конфлікту між СБУ та МВС. Мовляв, знайомий Юрія підполковник міліції В. Н. попросив його отримати та передати йому від власника однієї із фірм папку з документами. А вже через декілька хвилин чоловіка схопили близько 10 працівників СБУ. Йому висунули звинувачення в скоєнні злочину за ч. 4 ст. 190 Кримінального кодексу України («шахрайство в особливо великому обсязі») і застосували запобіжний захід у вигляді утримання під вартою. Близько двох років Юрій перебував у Лук'янівському СІЗО.

— До арешту батько переніс три операції з резекції й реконструкції шлунка. Крім того, під час затримання його сильно побили міліціонери. Вони завдали йому ударів у живіт, що спричинило розрив післяопераційних швів. Ушкодили йому і хребет, — розповідає Олег Зубко. — Через травми йому паралізувало ноги, до того ж загострилися давні хронічні хвороби. Цей період утримання під вартою батько страждав від сильного болю в животі. Він майже не пересувався.

На судові засідання Юрія заносили конвоїри, клали на підлогу. Коли лунало: «Встати, суд іде!», підсудний лежав. Родичі не раз подавали численні клопотання про зміну запобіжного заходу, для переведення його в умови, де він зміг би одержати необхідне обстеження й медичну допомогу. Однак у їх задоволенні було відмовлено. 12 жовтня 2010 року у кримінальній справі № 1-8/20110 вироком Оболонського районного суду Юрія Зубка визнали винним у вчиненні злочину. Майже одразу його адвокат Анатолій Каленюк подав скаргу до Апеляційного суду м. Києва.

Фото зроблено в Лук'янівському СІЗО у квітні цього року співкамерниками Юрія.

— Українське законодавство надає право тяжкохворим лікуватися за межами слідчого ізолятора, проте керівництво київського СІЗО ігнорує їхні потреби, — каже Анатолій. — Мій підзахисний не є ані маніяком, ані убивцею, проте тривалий час йому не давали змоги лікуватися за межами СІЗО. Коли нарешті дозволили — в лікарні швидкої допомоги його приковували наручниками до ліжка, давали лише знеболювальне. На наші вимоги доправити його до іншої лікарні керівництво ізолятора відповідало, що в цьому немає потреби, оскільки, цитую, «стан здоров'я відповідає перебігу хвороби».

— Однак несподівано батька відпустили. Увесь цей час він проживав за адресою реєстрації у смт. Гребінках Васильківського району. Ніколи не змінював місця проживання та не переховувався від правосуддя. 3 квітня цього року до його будинку увірвалися правоохоронці і знову доставили у Лук'янівське СІЗО, — веде далі Олег Зубко.

За його словами, апеляційна скарга досі не розглядалася. А батько сьогодні перебуває за гратами у вкрай тяжкому стані. Тільки протягом 2009—2010 років він переніс п'ять операцій на шлунку, не може самостійно ходити і постійно перебуває в інвалідному візку. Син Юрія неодноразово просив суддів змінити міру запобіжного заходу з утримання під вартою на заставу. Адже його нині потрібно лікувати. Та СІЗО цього не роблять.

Крім того у засудженого в 2011 році народилася дочка. На сьогодні його дружина не працює, знаходиться у відпустці для догляду за дитиною. Нині вони залишилися без будь-якої допомоги. Крім того, на утриманні Юрія знаходиться його непрацездатна матір Дубинець Тамара Іванівна 1940 року народження, яка є інвалідом 2 групи.

На жаль, такі випадки в країні не поодинокі. За даними Харківської правозахисної групи, одночасно в українських слідчих ізоляторах перебувають понад 30 тисяч осіб, які очікують на вирок. 60 відсотків із них врешті суд визнає невинуватими, однак під час перебування в слідчих ізоляторах вони не мають належних побутових умов та якісної медичної допомоги, зазначають правозахисники.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото надане Олегом Зубком.

Бомба від офіціанта

Працівник курортного готелю зберігав у номері вибуховий пристрій з годинниковим механізмом

СЛІДСТВО ВЕЛИ

Оце так знахідка!

Десятки родин із дітьми, що приїхали на відпочинок до курортного селища Залізний Порт на Чорноморському узбережжі Херсонщини та орендували номери у приватному готелі по вулиці Морській, і гадки не мали, що будь-якої миті можуть... злетіти у повітря разом із двоповерхівкою. Оглядаючи службові номери готелю, його власник помітив у кімнаті 20-річного офіціанта-херсонця дивний предмет — колбу, приєднану дротами до електронного годинника. Це здалося бізнесменові схожим на бомбу із годинниковим механізмом, тому він негайно викликав міліцію для її знешкодження. Прибулі на місце співробітники Голопристанського РВ УМВС Херсонщини підтвердили, що несподівана знахідка є вибуховим пристроєм, і вилучили його. Офіціант визнав, що смертоносна іграшка справді належить йому, і розповів: замовив пристрій у знайомого зі Стрия на Львівщині, але готель підривати не хотів. Мовляв, збирався активувати бомбу і кинути її в море та подивитися, що з того буде.

Убивче хобі

Того само дня у відрядження до Стрию на пошуки того, хто виготовив бомбу, вирушила опергрупа співробітників карного розшуку. У квартирі, де мешкав умілець, вони вилучили чимало селітри, кислот та інших речовин, які використовувалися для виробництва вибухівки в кустарних умовах, та робочі записи власника підпільної лабораторії. Ним, до речі, виявився вчорашній школяр — 17-річний хлопець, котрий останні три роки захоплювався виготовленням вибухових пристроїв. На момент візиту працівників карного розшуку його вдома не було — поїхав на дачу у Вінницькій області. Опергрупа вирушила за ним туди, і за два дні сапера-любителя затримали. Про всяк випадок вони оглянули і хату, яку родина хлопця дістала у спадок від померлої бабусі, але там нічого кримінального не знайшли. Юнак зізнався, що справді виготовив кілька «пекельних машин» і успішно їх випробував за містом — підривав сміттєві контейнери, кидав вибухівку в озера.

— Суд Голопристанського району виніс постанову про арешт офіціанта, котрий зберігав вибуховий пристрій у номері приватного готелю, наражаючи на небезпеку інших працівників та відпочивальників. До Голої Пристані уже привезли під охороною і виробника бомби. Поки що він затриманий, але ми також незабаром клопотатимемо перед судом про його арешт, — повідомив перший заступник начальника Голопристанського РВ УМВС Херсонщини майор Володимир Пєсоцький.

Попереду — суд

Стосовно співучасників злочину порушено кримінальну справу за частиною першою статті 263 КК України — незаконне виготовлення та зберігання вибухових речовин. Якщо суд визнає їх винними, молодикам загрожує від двох до п'яти років позбавлення волі. Прикметно, що мати 17-річного школяра і гадки не мала про убивче хобі свого сина — дізналася про це вже після його затримання. Розлучившись із його батьком, мешканка Стрия виїхала на заробітки до Росії, залишивши у повне розпорядження сина і дачу, і квартиру, де він розгорнув підпільну майстерню з виробництва вибухових пристроїв. Нині вона терміново прибула до Херсонщини і шукає синові хорошого адвоката. Втім, не виключено, що для обох «бомбістів» вирок буде порівняно м'яким: адже попередніх судимостей вони не мають, накоїти шкоди за допомогою вибухових пристроїв стрийського кулібіна не встигли.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СЛУЖБА 102

Поїхав «під кайфом»

Варварський випадок трапився цими днями у Гадячі. У вихідний день (на світанку!) до одного з місцевих кафе на власному автомобілі під'їхав 27-річний мешканець міста. Чоловік був напідпитку, тож, щоб перешкодити йому керувати транспортним засобом у такому стані, приятель забрав у горе-водія ключі від легковика. Це настільки обурило нетверезого товариша, що той дістав з автомобіля мисливську рушницю (він ймовірно повертався з полювання) і вистрелив у супротивника. 31-річного постраждалого з численними ушкодженнями внутрішніх органів доправили до реанімаційного відділення Гадяцької ЦРЛ, але врятувати йому життя не вдалося. Сам же стрілок, прихопивши зброю, з місця злочину зник. Однак невдовзі правоохоронці його відшукали та заарештували. Стосовно чоловіка порушено кримінальну справу, розслідування якої контролює обласна прокуратура.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Торгував вступом до коледжу

Слідчий відділ прокуратури області порушив кримінальну справу за ч. 3 ст. 369—2 КК України (одержання неправомірної вигоди за вплив на прийняття рішення особою, уповноваженою на виконання функцій держави) стосовно заступника директора одного з коледжів області. Чоловіка підозрюють у тому, що він пообіцяв матері абітурієнтки допомогу під час вступу до коледжу на державну форму навчання за хабар — 1300 доларів. Правоохоронці затримали посередника, через якого він хотів отримати гроші. Тепер освітянину загрожує позбавлення волі на строк від 3 до 8 років з конфіскацією майна.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Фермер стріляв у підлітків, щоб не крали

Двоє підлітків зайшли в покинутий сад поласувати яблуками, а отримали кулю в живіт.

Того дня хлопці відпочивали на місцевому ставку, а ввечері дорогою додому забрели до саду. Спочатку вони й самі не зрозуміли, що сталося. Щойно вони почали рвати яблука, раптом пролунав постріл, і Олексій схопився за живіт. Хтось закричав: «Стійте!» Але хлопці так злякалися, що побігли. Павло допомагав пораненому другу, який стікав кров'ю. За ними на коні гнався чоловік, і коли наздогнав, взявся бити хлопців батогом.

Стрілком виявився місцевий фермер. Він так захопився покаранням злодюжок, що не помітив, що одного з них поранено. Врятував підлітків випадковий водій. Він відвіз Олексія до лікарні. Там юнаку зробили операцію й поклали його до реанімації. Одна з куль пробила 17-річному хлопцю шлунок і печінку. «Лікарі кажуть, що у нього дуже серйозні травми», — розповіла мати постраждалого Олена Железняк.

Як з'ясували правоохоронці, фермер стріляв у підлітків з пневматичної зброї. Дозволу на її придбання або зберігання не потрібно. Фермер пояснив, що просто вирішив налякати дітей, щоб вони не займалися крадіжкою яблук. Нині проводиться перевірка, за результатами якої буде прийнято законне рішення. Самого фермера поки не затримали.

Алла АНТІПОВА.

У Волочиську, що на Хмельниччині, на березі міського озера відкрили музей Великої Вітчизняної війни. Його облаштували на місці так званої лінії Сталіна, яка свого часу проходила старим кордоном Радянського Союзу, *передає наш власкор Ірина Козак*

У Сумах утретє відбулося сімейне свято «Золото рідного міста». Вшанували на ньому 12 пар, які цього року святкували золоте весілля. Виставки про подружжя розмістять у бібліотеках міста, *інформують наші власкори Владислав Жмурков та Володимир Чернов*

Бібліотеки борються за читачів

ПРОЕКТИ

XXI століття оточило нас надновими технологіями та можливостями. Вихід у світову мережу Інтернет, супутникове телебачення — нині не розкіш. На кожному кроці ми стикаємося з науковими винаходами, без яких вже не уявляємо повноцінного життя. Прогрес нового тисячоліття торкнувся і літературного храму. Сучасна бібліотека — це не лише купа книжок, шари пилу і прискіпливий суворий бібліотекар. Це — передусім приємні та гостинні читальні зали, нові електронні програми, Інтернет.

Саме такою можна назвати Центральну бібліотечну систему (далі — ЦБС) міста Добропілля, яка успішно функціонує вже понад двадцять років. Нині її очолює Олена Ладченко. Вона й розповіла нам про кожен етап бібліотечної роботи та плідну співпрацю з громадськими організаціями, музичними школами, загальноосвітніми закладами:

— Завдяки активній співпраці на базі нашої бібліотеки ми проводимо тренінги, презентації, конкурси, — із захопленням розповідає Олена Віталіївна. — Саме заходи такого плану допомагають нам залучати до роботи велику кількість людей різного віку, підвищувати ефективність реалізації молодіжної політики в місті, мотивувати волонтерську діяльність. Цього року в наших стінах діє Корпус Миру США. Його очолює волонтер Уїльям Грей. Основною метою цієї програми є налагодження стосунків між громадськими організаціями, поліпшення знань з англійської мови та саморозвиток. Бібліотеки ЦБС спробували свої сили в грантових конкурсах з обладнання бібліотек комп'ютерною технікою та впровадження її в бібліотечну практику. В 2010 році це був міні-проект «Подаруй щасливу мить», у 2011-му — «Вільний доступ до Інтернету» від Всеукраїнської програми «Бібліоміст». А перемога у другому раунді цієї програми (оснащення комп'ютерною технікою бібліотек та безплатний доступ до Інтернету всіх користувачів) зробила незворотним процес входження бібліотек міста в сферу сучасних інформаційних технологій, — коментує Олена Віталіївна.

Про цікавість, а водночас важливість роботи сучасного бібліотекаря розповіла Ірина Козачук (завідувач відділу обслуговування):

— Сучасний бібліотекар — це людина, яка має досконало володіти комп'ютером, знатися на різноманітних програмах та функціях Інтернету. Бібліотека, де є комп'ютери, стала привабливішою. Як результат — залучення нових користувачів. Робота бібліотекарів стала інформаційно насиченішою. Відвідувачів цікавлять різноманітні питання: це і перегляд політичних та економічних новин, і автомобільні новації. Тому, щоб втамувати інформаційний голод читача, бібліотекар повинен бути розвиненою та освіченою людиною, знати якомога більше інформації.

— Ми надаємо широкий спектр послуг за допомогою комп'ютерних технологій: записи дисків, друк та сканування періодичної преси, переклади тексту, пошук інформації в мережі Інтернет. Намагаємося задовольнити бажання кожного. Мешканці міста цінують це і дедалі частіше користуються додатковими платними послугами бібліотеки. Завдяки цьому зростає й кількість читачів. Адже книгозбірня стала місцем спілкування, центром, де можна отримати інформацію в електронному та друкованому вигляді, — пояснює Вікторія Копатько, завідувач методико-бібліографічного відділу ЦБС.

Добропільська ЦБС — на шляху розвитку та модернізації. Поліпшення обслуговування, впровадження нових форм освіти та спілкування, організація мультимедійних проектів та презентацій, залучення до співпраці різноманітних організацій... Така робота приносить не тільки користь, а й неабияке задоволення і працівникам бібліотеки, і відвідувачам. Є надія, що приклад та досвід добропільських бібліотек з успіхом почне застосовуватися в інших регіонах країни. І модернізація бібліотечних систем якнайкраще вплине на популярність книгозбірень не лише серед людей старшого покоління, а й серед молоді.

Марина СОКОЛЕНКО.

На знімку: колектив бібліотеки складається з ініціативних співробітників.

Фото автора.

Колона Божої Матері вдруге повернулася у Рівне

Цікавий проект «Виставка однієї вулиці» започаткував два роки тому Рівненський обласний краєзнавчий музей. Він дає можливість рівнянам краще пізнати історію свого міста.

— Ми часто за клопотами не замислюємося над тим, яким було наше місто раніше, бодай сотню років тому, — розповідає автор проекту, завідувачка відділу виставок музею Галина Данильчук. — А коли ми взяли ініціативу в свої руки й організували кілька експозицій, присвячених найстарішим вулицям і їх мешканцям, вони сподобалися городянам. Нині на такі заходи приходять сім'ями.

Сьогоднішня виставка розповідає про вулицю 16 Липня — одну з найдавніших у Рівному. Як тільки вона не називалася у різні роки: Директорська, Мала Фольварочна, Ново-Директорська, Кенігсбергштрасе, Леніна, Комуністична, а з січня 1991-го, на честь прийняття українським парламентом Декларації про незалежність, її перейменували на вулицю 16 Липня.

— Перший топонім «Директорська» пов'язаний з тим, що тут жив директор Рівненської реальної гімназії і вчителі цього навчального закладу, який знаходився поруч (сучасна вул. М. Драгоманова, 19), — розповідає Галина Данильчук.

В експозиції — десятки фотографій, унікальні документи, що розповідають про старі будинки та установи, які містилися в них у різні роки. Перший дивовижний об'єкт — колона Божої Матері, яка у наш час вдруге повернулася в місто після знищення комуністичною владою у 1952 році. Саме на цій вулиці у 1920—1930-ті була Українська початкова приватна школа ім. гетьмана Мазепи, Українська приватна гімназія. Ошатний старовинний будинок, у якому нині ВВІР, пам'ятає висококрофесійних лікарів Виноградова і Могильницького, які в ньому мешкали і працювали, функціонерів Рівненського міськкому ЛКСМУ та працівників молодіжної туристичної організації «Супутник». Тут також найстаріша (створена у 1939 році) музична школа № 1 ім. М. Лисенка.

В одному з найвишуканіших будинків за № 83 була у 1959—1986 роках Рівненська державна дитяча художня школа (перший директор О. Романченко). Є й дім, який рівняни називають будинком художників, у ньому — обласна організація Спілки художників України, виставкова зала. Окремою сторінкою історії вулиці можна вважати перші повоєнні роки діяльності Рівненського обласного радіо.

Матеріали виставки розповідають про відомих мешканців вулиці: Заслуженого артиста України Володимира Петрухіна, повного кавалера орденів Слави Олександра Пашніна, ветерана заслуженого ансамблю танцю України «Полісянка» Марію Каманіну, яка 20 років була провідною танцівницею колективу, про відомого фотохудожника і видавця багатьох фотоальбомів про наш край Олександра Харвата.

Нині вулиця дуже змінилася. Поруч із невисокими кам'яницями XIX—початку XX століття — сучасні висотні будови. Не завжди затишно і гармонійно почувають себе архітектурні старожили поряд із сусідами зі скла, бетону і штучної вагонки. Ще гірше тим, до яких торкнулася рука горе-будівельників. Вона знищила неповторність старовинної вулиці (будинок за № 34). А ще одна її окраса — будинок № 87 — руйнується на очах, відпадає його чудова ліпнина.

І все ж вулиця залишається однією із найкрасивіших, найзеленіших — на ній багато дерев. Тут знаходяться адмінприміщення обласної прокуратури, клінічного лікувально-діагностичного центру імені В. Поліщука, Рівненська дирекція Львівської залізниці та інші.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

На знімку: колона Божої Матері — з неї бере початок вулиця 16 Липня.

Фото Олександра ХАРВАТА.

Голгофа для «Голгофи»

Оригінальний витвір мистецтва — дерев'яний вівтар «Голгофа» — повернеться на своє місце на подвір'ї Вірменської церкви до кінця цього року. Польські та українські фахівці зараз проводять у соборі декілька реставраційних робіт. Всі вони виконуються за кошти міністерства культури та національної спадщини Польщі. Гроші на зовнішню реставрацію стародавнього собору виділила Львівська міська рада.

Вівтар повернеться на своє попереднє місце навіть кращим, бо фігура Матері Божої, яка була втрачена, знайшлася у збірках Львівського національного музею, і оригінал повернули. Також відбувається черговий етап реставрації стінопису. Крім цього, працюють над розп'яттям, яке висіло перед входом у собор. Його копію розмістять при вході, а оригінал — усередині храму. За словами настоятеля собору отця Тадеуса, роботи ведуться надзвичайно активно.

Як інформував представник міністерства культури та національної спадщини Республіки Польща Міхал Міхальскі, на реставрацію «Голгофи» польська сторона виділила 210 тис. злотих (609 тис. грн.).

Фото Євгена КРАВСА.

Гроші на зовнішню реставрацію стародавнього собору виділила Львівська міська рада

Золотоніщина в літературному полі

Маленька та хороша
Моя Золотоноша!
Чим Київ краще од неї?
Чи торгом, чи базаром?
Так не дають же даром
І там нічого...

Так оспівав поет-енциклопедист, професор славістики Костянтин Думитрашко (1814—1886) рідне місто. Але ще раніше, з 1753-го по 1759-й рік з невеликою перервою Григорій Сковорода у Кавраях під Золотоношою, де виховував сина пана С. Томари, почав займатися поезією та написав більшу частину збірки «Сад божественних пісень».

Сковорода учень Симона Тодорського з Золотоноші, викладача давніх мов та філософії Києво-Могилянської академії. К. Думитрашко романтична творча особистість: літературознавець, етнограф, фольклорист, він видав весільні звичаї, колядки, звичаї про Купайла тощо. Займався музикою, живописом, писав поеми, балади, гумор, лірику на основі міфів і демонології. Наполягав на вивченні школярами народної поезії, що добре формує свідомість: «Казки та морально-виховне їх значення».

Перші згадки

Перша документальна згадка про Золотоношу — у заповіті князя Б. Корецького 1576 р., де йшлося про «Золотону або Глинщину» у воєводстві Київському. Глинщиною володіли в 15 ст. князі Глинські. Власник осади Богдан, який із Михайлом та Василем забажали вийти з-під влади Литви. Про це йдеться в романі Д. Міщенка «Бунтівний князь». Золотоноша є на карті французького інженера Боплана як фортечне місто. Тутешню козацьку сотню у складі Черкаського полку створено у 1625 р. Місту було надано і магдебурзьке право.

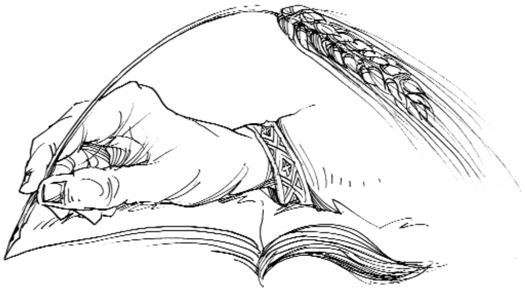
Невдовзі Золотоніський край перейшов до Є. Вишневецького.

Поляків вигнано з Золотоніського терену 1648 р. Край стає учасником боротьби за незалежність уже й від московських загарбань. Так, 1666 р. козаки піднімають повстання, нападають на Переяслав, де перебував московський воєвода з військом. Супроти повсталих виступили значні сили з князем Щербатовим. Козаки закрилися у Золотоноші. Тривала облога московськими військами — три місяці — твердиню не могли здолати. Лише допомога з боку гетьмана П. Дорошенка зняла облогу міста.

Одна з колисок козацтва

Ватажки: полковник Хвилон Джежелій, сотники Нестор Морозенко, Клим Семенович, Кузьма Вергун, Іван Воропай з Кропивнянського полку; Остап Заєць (Золотоноша), Степан Цап (Домонтів), Костя Федорович (Піщана), Олександр Островський із Черкаського полку; останній кошовий отаман Задунайської січі Йосип Гладкий та багато ін.

Походження назви міста має кілька легенд. Перша — замок-фортеця був місцем збору податей. Друга — турецькі човни із даниною потопила буря, що пізніше знаходили у річці. Звідси й назва річки Золотоношка.

Природно — назва краю походить від золотистого піску по берегах річки та слюдяних покладів. Ще одна — козаки складали золото в напівпрохідних болотяних заводях річки Золотоношки, добуте «вогнем і мечем». До речі, Золотоніщина згадується десятки разів в романі Г. Сенкевича «Вогнем і мечем» у зображенні польсько-українських взаємин у XVII ст.

Трилогія «Богдан Хмельницький» М. Старицького (1840—1904), який народився в Кліщинцях Золотоніського повіту, і за змістом, і за ідейним пафосом була наче відповіддю Г. Сенкевичу на його антиісторичний і пасквільний роман, спрямований проти визвольної боротьби українського народу у 1648—1654 рр.

Батьківщина Енеїди

Історичне й героїчне знаходимо у зворушливих рядках славнозвісної «Енеїди» І. Котляревського (1768—1838). Перші три частини її написані в Золотоніському повіті (1794—1796), коли поет учителював у панських маєтках на цім терені

Доля багатьох видатних творців пов'язана з Золотоніщиною. Так, Зодчий І. Григорович-Барський звів у Бакаївці під Золотоношею Преображенську церкву Красногірського монастиря (1771), що й нині є зразком архітектури українського бароко.

Михайло Макаровський (1783—1846) родом із Кропивни Золотоніського повіту, автор поеми «Наталя, або Дві долі разом», віршованої повісті «Гарасько, або Талан і в неволі», збірки поезій «Мова з України». Єгор Тимківський (1790—1875) — вчений-китаїст, перекладач, дипломат, народився в Золотоноші.

Вчений-енциклопедист, письменник Михайло Максимович (1804—1873) родом із Богуславця. Як фольклорист видав три збірки українських пісень, а також «Денницю», «Киевлянин», «Украинец», як мовознавець — низку праць, де обстоював самобутність укр. мови, як літературознавець здійснив перший переклад українською «Слово о полку Ігоревім» та псалмів. А ще перший ректор Київського університету, друг Миколи Гоголя і Тараса Шевченка, які бували в нашім краї.

Шевченків слід

Кобзар, що наші національні ідеали ми взяли з його рук, був, напевно, найближчий друг родини Максимовичів і часто відвідував їх на Михайловій Горі під Каневом. А на Золотоніщині Т. Шевченко бував. З обов'язків служби повинен був прожити кілька місяців у Переяславі й Золотоноші. Саме в Прохорівці від Максимовича Шевченко найбільше довідався про Золотоношу, яку потім відвідав і записав легенди, малював. Писав про Золотоношу у «Археологічних нотатках», повістях «Близнята», «Наймичка». А от у листі М. Максимович 14.12.1860 звідомляв: «Завелась якась мара, яка перехоплює, і ледве не в самій Золотоноші наші листи».

Андрій Ващенко-Захарченко (1815—?) — письменник, театральний діяч, критик, народився в Маліївці. Написав продовження творів М. Гоголя «Мертві душі» і «Мемуаров о дядюшках и тьотушках» (1860).

Микола Гулак (1821/2—1899) — один із засновників Кирило-Мефодіївського товариства, про якого Р. Іваничук написав повість «Четвертий вимір». Жандарми вважали нашого земляка головним організатором і керівником кирило-мефодіївців, за що був найжорстокіше покараний, але ні в чому не зізнався. Вчений-правознавець, математик, викладав чимало предметів, багато перекладав. Досліджував питання багатовимірної геометрії у «Нарисі геометрії в чотирьох вимірах», розвинув ідеї М. Лобачевського.

Поета-перекладача і кирило-мефодіївця Олександра Навроцького (1823—1892) з Антипівки високо оцінив І. Франко, вважаючи його одним із головних представників українського відродження та пропагуючи його, як і М. Максимовича, в Галичині, адже останній мав великий вплив на самого Каменяра як зразок наукового сумління.

Один із цікавих мислителів Памфіл Юркевич (1826—1874) з Ліплявого. Знана його філософська праця «Серце і його значення в житті людини згідно з ученням слова Божого». Тут, на Золотоніщині в 1851 р. записували народну творчість видатна письменниця Марко Вовчок та її чоловік-фольклорист Опанас Маркович. П. Чубинський і М. Номис збирали етнографічні та фольклорні матеріали.

Родом із Жовнино драматург Андрій Лисенко (1851—1910). Народжений у Золотоноші Олексій Бах (1857—1946) — вчений-біохімік, член «Народної волі», автор відомої в свій час популярної книжки «Цар-голод» (1883).

У Стополівці-Столипівці народився поет-перекладач і видавець Кесар Білиловський (1859-1938), якому допомагав І. Франко, редагував та друкував його твори в журналі «Світ». Його поезія «В чарах кохання» стала народною піснею. Писав драми, прозу, рецензії. Микола Леонтович — автор хорової поеми «Моя пісня» на слова К. Білиловського.

Історик та археолог Василь Ляскоронський (1860—1928) народився в Золотоноші. Автор «Історії Переяславської землі від найдавніших часів до половини 13 ст.».

Онопрій Василенко (1861—1920), Охрім Варнак, Степовий Вітер) родом із Кавраїв. Поет, прозаїк, публіцист, громадський діяч. Один із учителів Івана Ле. У нотатках «Від Севастополя до Золотоноші» (1892) описав страшні злидні селян по всій Україні.

Яків Жарко (1861—1933) оригінальний поет і прозаїк, жив у Глем'язеві, а його твори редагував сам І. Франко і друкував у «Літературно-науковому віснику».

Грабина Олексій (1861—1924) письменник і природознавець, народився в Сумах, а помер у Золотоноші.. Писав водевілі, оповіді, драми, казки, перекладав. Має кілька десятків збірок оповідань, казок, драм: «Весінні грози», «Старосвітські казки», «Новосвітські казки» ін.

Професор, генеральний суддя, міністр судових справ УНР Сергій Шелухін-Павленко (1864—1938) з Деньгів був не лише журналістом та письменником, а й має такі друковані книжки: «Літературні героcтрати українства», «Звідкіля походить Русь» ін.

Знакова постать Олелько Островський (1880/1,2,7—1919). Письменник, актор і режисер, член повітової нелегальної організації «Громада». Був актором у Коломиї, створив видавництво «Вільна думка» в Золотоноші. Вийшли «Книга смутку і жалоби», історичні твори «Берестечко», «Петрик», «Стрільці», «Гетьман Іван Мазепа». А ще «Батурин», «Розгром Полтави», «Жовті води», «Данило Нечай», «Іван Богун» та ін. Професор і літературознавець В. Яременко видав три томи захоплюючих історичних творів золотонісця. Як писав краєзнавець М. Пономаренко, творами Олелька Островського гімназисти зачитувалися до екстазу, стаючи зі зброєю в руках на захист УНР. Олелько Островський розстріляний більшовиками в Полтаві 1919 р.

Із Келеберди родом поет-плужанин Максим Лебідь (1888—1939). Михайло Злобинець (Домонтович, 1891 р. н.) — письменник, фольклорист, засновник «Просвіти» в Золотоноші. 1909—1917 рр. розгорнув бурхливу діяльність, аби розбурхати національну свідомість приспаних земляків. Бандурист, видав самовчителя гри на кобзі й бандурі. Вчитель М. Терещенка, С. Скляренка, П. Чухрая, М. Мішалова, П. Носяри. Розстріляно його в тридцятих роках на Соловках.

Відомий поет і літературознавець Михайло Драй-Хмара (1889—1939) з Малих Канівців. Загинув на Колимі.

В Індії академік, санскритолог і перекладач із Золотоноші Олексій Баранников (1890—1952) вважається святим. Він багато зробив для знайомлення з індійською літературою, зокрема, перлиною стародавнього епосу «Рамаяна», «Легенди про Крішну» ін.

Трагічна постать і одного з найталановитіших українських сатириків Олекси Савицького (1896—1936, Юхим Гедзь, Олесь Ясний). Видав до двох десятків книг, де викривав підступну і вбивчу дійсність: «Антон Троянденко», «Троглодити», «Завзятий середня», «Тихою сапою» та ін. На жаль, досі немає широкого представлення його цікавих творів.

Поет-перекладач Микола Терещенко (1898—1962) родом із Щербинівки. Зокрема переклав та упорядкував двотомник «Сузір'я французької поезії» (250 авторів) — вагомий доробок в українську культуру. Василь Безпалий (1901—1980) — родом із Мельників, автор роману «Гомін степів».

Родом із Прохорівки Семен Скляренко (1901—1962) відомий історичними романами «Святослав», «Володимир», трилогією «Шлях на Київ» та ін.

Поетеса Наталя Лівицька-Холодна (1902 р. н.) народилася в Ліпляві в родині майбутнього президента УНР Андрія Лівицького. Поет Іван Вирган (1908-1963) родом із Кліщинців. Бондар Антон (1919—1980) — поет із Кавраїв, автор збірки «Літній зорепад».

Михайло Пономаренко (1920—2010) — поет, історик, археолог, літературознавець, громадсько-політичний діяч, краєзнавець, ім'ям якого названо Золотоніський музей. Зібрав понад п'ять тис. краєзнавчих матеріалів та опублікував бл. 3 тис. статей, видав п'ять збірок власних поезій. Організатор самвидавської руховської газети «Воля».

У довіднику «Письменники Черкащини» (Бібліографічний покажчик 1990) — 144 особи. Із них 25 мають стосунок до Золотоніщини. Окрім них В. Симоненко бував і писав нариси про Золотоніщину. Письменник Микола Негода (автор «Холодного Яру», але вже після Ю. Горліс-Горського) в Золотоноші написав відому пісню «Степом-степом».

Згадуються про цей край контрастів враження Лесі Українки, воно було таке: «Яке се ймення чарівне». Це коли відвідувала кілька разів Канів із Старицькими і Лисенками та слова Ольги Кобилянської після її мандрівок Наддніпрянщиною: золоті поля, «золота» назва... і селянські злидні, безпросвіття, прагнення втекти світ за очі. Отже не все те золото, що світиться і блищить. А були ж на цій землі й самородки, що виблискуватимуть своїми унікальними гранями допоки цього українського світу в нас і в майбутньому.

Михайло ВАСИЛЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ПОДІЇ

Якщо пам'ятник, то книжці...

Нещодавно в столиці, а точніше на території Національної академії Служби безпеки України, відкрито перший в Україні, а можливо, і в світі пам'ятний знак книжці — джерелу знань.

Монумент на пошану КНИЖКИ взагалі — як феномену людської мудрості та величі, що нині прикрашає головну алею Академії СБУ, — унікальний. Щодо ж до самої ідеї та історії встановлення знаку, тут доречно буде сказати про славні традиції цього військового навчального закладу — щороку його випускники прагнуть залишити добру пам'ять по собі. Так, 2011-го заклали академічний сквер випускників, а от у 2012-му, за підтримки науково-педагогічного складу академії та її ректора доктора юридичних наук, професора, заслуженого юриста України, генерал-майора Євгена Скулиша, курсанти виступили

з творчою ініціативою — встановити на головній алеї рідного вузу пам'ятний знак «Книжка — джерело знань». Апогеєм церемонії відкриття стало перерізання святкової стрічки, яке здійснили почесні гості заходу разом з Є. Скулишем. Відкриваючи урочистості, він наголосив на важливості та значущості встановлення на території навчального закладу пам'ятного знаку книжці — одному з найцінніших надбань людства, носію істини та мудрості, у якому навіки закарбовані історія, сьогодення та передбачувана, очікувана віками щаслива прийдешність.

«Ми віддаємо шану творцям книжок, — сказав очільник академії, — адже протягом століть здобуто і збережено неоціненні надбання — наукову і художню літературу. Тож нині саме час вшанувати імена тих, хто передавав майбутнім поколінням здобутки минулого, прагнув побачити будущину — сучасну молодь — освіченою, з достатньо високим рівнем знань.

Присутня на святі член Національної спілки письменників України Галина Тарасюк у своєму виступі зізналася, що глибоко зворушена цією подією. А ще більше тим, що моральними імперативами навчального та виховного процесу в академії є духовність, повага до рідної мови, літератури і мистецтва як непереборних скарбів народу і держави. Навряд чи який гуманітарний навчальний заклад приділяє стільки уваги зустрічам майбутніх захисників України з письменниками, проводить презентації книжок, літературні вечори.

— Я теж мала честь, — сказала письменниця, — неодноразово зустрічатися з курсантами та слухачами академії й зрозуміла, що любов і шана до книжки притаманні цим інтелігентним людям. Знаменно, що самі вихованці та педагоги академії беруть участь у літературному процесі, в різноманітних заходах, як-от Міжнародний конкурс української мови ім. П. Яцика. Є серед курсантів і лауреати Міжнародної українсько-німецької премії ім. Олеся Гончара (Адамович Алла — 2011 р., Олондарь Валерія — 2012 р.). Про потужний творчий потенціал студентів і педагогів свідчить альманах «Вогонь в одежі слова», який побачив світ минулого року, а нині почала виходити академічна газета «Без грифу секретності». Відкриття пам'ятного знаку книжці — ще один доказ того, що українська інтелігенція і працівники Служби безпеки роблять одну велику спільну справу.

Олеся САНДИГА.

Фото автора.

Володимир КЛИЧКО: «Я вже так багато чув про моє так зване скляне підборіддя... Мій черговий суперник — Маріуш Вах — далеко не перший, хто прогнозує свою перемогу нокаутом у бою зі мною. Зараз можна жартувати із цього приводу, але у рингзі буде не до жартів. Насправді всі ці розмови про нокаут мене лише мотивують».

Без розкачки

Уже першого дня Паралімпійських ігор у Лондоні українські атлети здобули вісім (!) медалей, дві з яких золоті.

Чемпіонський заспів почав дзюдоїст Давид Хорава (вага до 66 кг). У фінальній сутичці він переміг китайця Жао Ксю. Бронзові нагороди у цьому виді спорту вибороли Юлія Галинська (до 48 кг) та Наталія Ніколайчук (до 52 кг).

Є підстави похвалитися і майстрам плавання. Наталія Прологаєва відзначена золотою медаллю. Вона перемогла у фінальному запливі на дистанції 50 метрів вільним стилем.

Другими свої фінальні запливи завершили: Катерина Істоміна на 100-метрівці батерфляєм та Євген Бородайко (100 метрів на спині). Бронзові нагороди у Дмитра Виноградця (50 метрів брасом) і Сергія Кліпперта (400-метрівка вільним стилем).

Англійці готові до бою

Футбол. Тренер збірної Англії **Рой Годжсон** оголосив список гравців, викликаних на матчі відбірного циклу чемпіонату світу-2014: 7 вересня з Молдовою у Кишиневі та 11 вересня в Лондоні, на «Вемблі» з Україною.

Воротарі — Батленд («Бірмінгем»), Гарт («Манчестер Сіті»), Радді («Норвіч»); **оборонці** — Бертранд, Кегілл, Ешлі Коул, Террі (всі — «Челсі»), Бейнс, Ягелка (обидва — «Евертон»), Вокер («Тоттенгем»), Лескотт («Манчестер Сіті»), Джонсон («Ліверпуль»); **півоборонці** — Керрік, Клеверлі (обидва — «Манчестер Юнайтед»), Окслейд-Чемберлен, Волкотт (обидва — «Арсенал»), Джеррард («Ліверпуль»), Джонсон («Сандерленд»), Лемпард («Челсі»), Мілнер («Манчестер Сіті»); **нападники** — Керролл («Ліверпуль»), Дефо («Тоттенгем»), Старрідж («Челсі»), Велбек («Манчестер Юнайтед»).

Форвард Вейн Руні відсутній у цьому списку через травму.

Груповий турнір сформовано

Футбол. Монако. Позавчора тут відбулося жеребкування групового турніру Ліги чемпіонів. Його провели під орудою генерального секретаря УЄФА Джані Інфантіно вдатні гравці минулого — Деніс Лоу (Шотландія), Джордж Веа (Ліберія), Руд Гулліт (Нідерланди) та Фабіо Каннаваро (Італія).

Група А. «Порту» (Португалія), «Динамо» (Україна, Київ), ПСЖ (Франція, Париж), «Динамо» (Хорватія, Загреб).

18 вересня. ПСЖ — «Динамо» К. **3 жовтня.** «Динамо» (Київ) — «Динамо» (Загреб). **24 жовтня.** «Порту» — «Динамо» К. **6 листопада.** «Динамо» К — «Порту». **21 листопада.** «Динамо» К — ПСЖ. **4 грудня.** «Динамо» (Загреб) — «Динамо» (Київ).

Група В. «Арсенал» (Англія, Лондон), «Шальке-04» (Німеччина, Гельзенкірхен), «Олімпіакос» (Греція, Пірей), «Монпельє» (Франція).

Група С. «Мілан» (Італія), «Зеніт» (Росія, Санкт-Петербург), «Андерлехт» (Бельгія, Брюссель), «Малага» (Іспанія).

Група D. «Реал» (Іспанія, Мадрид), «Манчестер Сіті» (Англія), «Аякс» (Нідерланди, Амстердам), «Боруссія» (Німеччина, Дортмунд).

Група Е. «Челсі» (Англія, Лондон), «Шахтар» (Україна, Донецьк), «Ювентус» (Італія, Турин), «Нордшелланд» (Данія, Фарум).

19 вересня. «Шахтар» — «Нордшелланд». **2 жовтня.** «Ювентус» — «Шахтар». **23 жовтня.** «Шахтар» — «Челсі». **7 листопада.** «Челсі» — «Шахтар». **20 листопада.** «Нордшелланд» — «Шахтар». **5 грудня.** «Шахтар» — «Ювентус».

Група F. «Баварія» (Німеччина, Мюнхен), «Валенсія» (Іспанія), «Лілль» (Франція), БАТЕ (Білорусь, Борисов).

Група G. «Барселона» (Іспанія), «Бенфіка» (Португалія, Лісабон), «Спартак» (Росія, Москва), «Селтік» (Шотландія, Глазго).

Група Н. «Манчестер Юнайтед» (Англія), «Брага» (Португалія), «Галатасарай» (Туреччина, Стамбул), ЧФР (Румунія, Клуж-Напока).

«Як на мене, у нас цікава група, вболівальники отримають величезне задоволення. Скажу, що ми повинні віддати всі сили, щоб вийти в наступний етап, — сказав президент «Шахтаря» **Рінат Ахметов.** — Сподіваюся, наша команда покаже всі свої найкращі якості й вийде в наступний етап Ліги чемпіонів. Чим сильніше суперник, тим престижніше перемога над ним. Гадаю, ми всі будемо сконцентровані, і хлопці віддадуть усі свої сили для того, щоб принести радість і задоволення нашим уболівальникам. Вилетіти з групи в наші плани не входить. «Шахтар» хоче продовжувати шлях у Лізі чемпіонів і віддасть усі сили, щоб вийти до 1/8 фіналу».

«Маємо суперників доброго рівня, але «Динамо» може перемогти будь-кого з них, — сказав президент столичного клубу **Ігор Суркіс.** — «Порту» — знаменита команда, котра минулого року попсувала багато крові «Шахтареві». ПСЖ серйозно посилився, зокрема, таким блискучим виконавцем, як Златан Ібрагімович. «Динамо» (Загреб) у минулому сезоні теж грало у Лізі чемпіонів. З ними ми зустрічалися влітку на зборах. Це молода, амбіційна команда. Але, попри всі чесноти конкурентів, ми зобов'язані вийти з групи».

Лауреат — Андрес Іньєста

По закінченні церемонії жеребкування був названий найкращий футболіст минулого сезону за версією УЄФА. Трійку претендентів склали Андрес Іньєста, Ліонель Мессі (обидва — «Барселона») та Кріштіану Роналду («Реал», Мадрид). Кращого серед них визначили за допомогою голосування 53 журналістів, котрі були присутні на церемонії жеребкування в Монако.

Нагороду одержав Андрес Іньєста **(на знімку)** — півоборонець каталонського клубу та збірної Іспанії, котра цим літом стала чемпіоном Європи. За лауреата проголосували 19 респондентів, а за Мессі та Роналду — по 17.

Фото uefa. com.

Тайсон повернувся.

Наші продовжують рейд

«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Слован» (Чехія, Ліберець). 4:2. Голи: Алієв, 12 (п), 59 (п), Брезнанік, 61, Келич, 72, Коноплянка, 75, Калиничі, 86. **Перший матч — 2:2.**

«Дніпро»: Лаштувка, Мазух, Чеберячко, Одібе, Стринич, Ротань, Алієв (Мандзюк, 87), Жуліано, Зозуля (Кравченко, 72), Матеус (Калинич, 56), Коноплянка. **Тренер** — Гуанде Рамос.

«Слован»: Бичик, Колиска, Келич, Нежмар, Кушнір (Рабушич, 80), Гадашчок (Блажек, 61), Яну, Фляйшман, Босанчич (Каришик, 28), Брезнанік, Вага. **Тренер** — Ярослав Шилгави.

Вилучено Нежмара, 25 (друге попередження).

Рефері — Дуарте Гомеш (Португалія).

Дніпропетровськ. «Дніпро-Арена». 27 076 глядачів. 15 градусів.

«Металіст» (Україна, Харків) — «Динамо» (Румунія, Бухарест). 2:1. Голи: Бланко, 29, Куртян, 52, Крістальдо, 61.

«Металіст»: Горяїнов, Обрадович, Гуйє, Торсільєрі, Барвінко (Едмар, 57), Торрес, Гав'єр, Соса (Вілліан, 78), Бланко, Марлос (Тайсон, 58), Крістальдо. **Тренер** — Мирон Маркевич.

«Динамо»: Белгредян, Лукін, Григоре, Кулібалі, Ніка, Галчев (Філіп, 46), Мунтяну, Куртян, Матей, Цукудян (Алексе, 46), Мансалі (Денчулеску, 71). **Тренер** — Даріо Бонетті.

Рефері — Гюсеїн Гечек (Туреччина).

Харків. Стадіон «Металіст». 33 417 глядачів. 15 градусів.

Учора в Монако відбулося жеребкування групового раунду.

Група F. ПСВ (Нідерланди, Ейндговен). «Наполі» (Італія). «Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ). АІК (Швеція, Стокгольм).

Група К. «Байєр» (Німеччина, Леверкузен). «Металіст» (Україна, Харків). «Русенборг» (Норвегія, Тронхейм). «Рапід» (Австрія, Відень).

Фото metalist. ua.

Найсмачніші змагання

Теніс. ***Останній цього року турнір Великого Шлема, US Open, як завжди, захоплює своїми цікавими і важливими деталями. Вже 132 роки проводиться він у Нью-Йорку, в районі Квінз, у мальовничому парку Коронa. І щоразу удосконалюється як подія. Більшість тенісистів-професіоналів, що виступають на найвищому рівні, відзначають, які турніри вони полюбляють найбільше. Найчастіше йдеться про Відкритий чемпіонат США.***

Чому така прихильність? Адже жодних особливих традицій, що відрізняють, приміром, Вімблдонський турнір, на кшталт білої форми тенісистів або полуниць з вершками у всіх кафе, на US Open не спостерігається. За квитками в черзі стояти із шостої години ранку не треба. Їх вільно продають через Інтернет навіть під час турніру. То в чому секрет прихильності до цих змагань?

Виявляється, вони є... найсмачнішими! Тут годують найкраще. Піца, паста, мексиканська їжа, розмаїття смакоти... Тамтешню атмосферу, присутню впродовж двох тижнів, відзначають тенісисти-учасники.

За ці принади US Open люблять і журналісти. Годують представників ЗМІ на турнірі безплатно в їдальні медіа-центру. Щодня на акредитаційну картку кожного репортера нараховується 20 доларів — цих грошей з лишком вистачає на сніданок і обід. Меню щодня різне, плюс кухарі будь-якої хвилини готові підсмажити на грилі бургери, сосиски і чізстейки (рубане м'ясо з сиром).

Працюють їдальні — і «журналістська», і спортивна — з самого ранку до пізнього вечора. Причому обидві вони нерідко використовуються пресою для роботи. У харчоблоці для спортсменів можна взяти інтерв'ю, а в «медійній» їдальні зручно працювати за ноутбуком.

US Open вважається найдемократичнішим турніром. Будь-який журналіст, незважаючи на залежність від видання і строк акредитації, може потрапити у так званий сад гравців — маленький скверик, через який неодмінно проходять всі тенісисти, вертаючись з тренувань або йдучи на них. Але там можна зустріти також зірок минулих років — Джона Макінроя, Джиммі Коннорса, Матса Віландера, Бориса Беккера, Джима Кур'є, Трейсі Остін, Мартіну Навратілову. Багато з них самі стали журналістами. Скажімо, Кріс Еверт працює на одну з великих американських телекомпаній.

Чи не єдиний мінус US Open — труднощі з акредитацією. Через його популярність багато журналістів одержують її лише на перший тиждень змагань. Можете лише уявити, скільки заявок надходить від ЗМІ. Адже щороку цю подію висвітлює понад дві тисячі журналістів.

Першого разу, коли я домагалася акредитації, протягом чотирьох місяців змушена була вести заповзяте листування. Зрештою американці склали зброю і надали мені можливість працювати на весь період кваліфікаційних ігор і перший тиждень основної сітки. У наступні роки мені вручали акредитацію на всю сесію турніру. Адже я справно приїздила і дотримувалася всього, що зазначено в медіа-правилах.

На величезній території стадіону Flushing meadows присутні майданчики для студійних флеш-інтерв'ю, де вболівальники можуть зблизька побачити знайомих їм персонажів грандіозного тенісного спектаклю та голівудських зірок. Часті гості тут співачка Гвен Стефані (вона є другом родини Роджера Федерера), Джастін Тімберлейк, Джулія Робертс, Камерон Діаз, зірки американського футболу, гравці NHL тощо.

— Щороку в нас різні правила акредитації. Це залежить від кількості заявок і багатьох інших чинників, — розповіла співробітниця пресслужби Американської тенісної асоціації (USTA). — Незважаючи на цю проблему, мало де журналісти почуваються настільки привілейованими, як тут. До їхніх послуг — кращі місця, вартість яких нерідко перевищує тисячу доларів. Не допускаються журналісти хіба що на трибуни, які викуповуються за десятки тисяч доларів і власники яких мають право приводити із собою гостей. Центральна ложа на головному корті імені Артура Еша — знаменитого афроамериканця, який виграв US Open 1968 року — належить мультимільярдеру Дональду Трампу...

US Open вважається ще й найвеселішим турніром! Аніматори тут працюють на стадіонах напрочуд задерикувато, роблять це завжди професійно і з настроєм! Неможливо не посміхатися! Вони навіть намагаються розважати вболівальників на трибунах, коли гравці міняються сторонами корту (і це за якісь 2 хвилини!), встигаючи провести бліц-конкурс!

Як і інші турніри Великого Шлема, US Open — ще й світський захід. Його організатори оголосили про проведення благодійного аукціону на підтримку нужденних дітей. Багато тенісистів виставляють на ньому свою екіпіровку. В одній з почесних лож регулярно можна бачити знаменитого голівудського актора Алека Болдвіна, котрий цього року є офіційною особою екологічних ініціатив Американської тенісної асоціації.

Гравці на US Open носять яскраві костюми і прикраси, які спеціально для них розробляють відомі дизайнери. Росіянка Шарапова розповідала на прес-конференції, що сережки, в яких вона виходить на корт, для неї створила знаменита ювелірна фірма.

Життєрадісний характер турніру відчувається і під час матчів. У паузах між геймами й сетами вмикають популярну музику, і хоча гравці зосереджені і не звертають на неї уваги, публіка негайно починає пританцьовувати. Одне слово, Відкритий чемпіонат США справляє завжди позитивне враження, і сюди знову хочеться повертатися!

Галина КОСТЕНКО (спеціально для «Голосу України»).
Нью-Йорк.

ОГОЛОШЕННЯ

Ліквідатор ВАТ Банку "БІГ Енергія" повідомляє про продаж на аукціоні активів (майна) банку, розташованих за адресою: Донецька обл., м.Маріуполь, вул.Артема, 47, приміщення №31, №16 .

Лот №1 Нежитлові приміщення загальною площею 292,9 кв.м. (нежитлове приміщення №31 літ.А-4 площею 229,2 кв.м. та нежитлове приміщення №16 літ.А/п площею 63,7 кв.м.), що розташовані за адресою: Донецька обл., м.Маріуполь, вул.Артема, 47, разом з інженерними системами та обладнанням, що віднесені до невід'ємних поліпшень приміщень у кількості 6 інвентарних одиниць (№462, №503, №664, №665, №4726, №4727).

Початкова ціна - 860 749 грн. 00 коп. без урахування ПДВ.

Лот №2 Основні засоби у кількості 13 одиниць (сейфи інв.№№456, 4744,4780,4781; сервер інв.№4794, батареї акумуляторні інв.№№4760,4761, рахівник банкнот інв.№4773, кондиціонери інв.№№4729,4750, шафи інв.№№4722,4745, канал зв'язку інв.№2-КС), що знаходяться за адресою: Донецька обл., м.Маріуполь, вул.Артема, 47, приміщення №31, №16.

Початкова ціна - 27 440 грн. 00 коп. без урахування ПДВ.

Істотні умови продажу:

- проведення розрахунків у національній валюті України (в безготівковій або готівковій формі оплати) виключно грошовими коштами в день укладення договору купівлі-продажу;
- фактичне передавання майна покупцю здійснюється після повної оплати грошових коштів покупцем-переможцем аукціону за майно на накопичувальний рахунок ліквідатора або в касу ВАТ Банк "БІГ Енергія";
- усі витрати, пов'язані з нотаріальним посвідченням та реєстрацією договору купівлі-продажу, покладаються на покупця-переможця аукціону.

Аукціон відбудеться 17 вересня 2012 року об 11:00 за адресою: м. Київ, пр-т А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6). Кінцевий термін прийняття заяв для участі у аукціоні - за 3 дні до початку аукціону, організатор аукціону УУТБ та БК№12 ПП "МАРВА".

Гарантійні внески складають 10% від початкової ціни лоту і вносяться на р/р 260083010794 в ПАТ КБ "Актив-Банк" м. Київ, МФО 300852, ЄДРПОУ 33778197, ПП "МАРВА".

Реєстраційний внесок складає 51,00 грн. з ПДВ і вноситься на рахунок УУТБ № 26007799973595 в ПАТКБ "Правекс-банк", МФО 380838, ЄДРПОУ 16470831.

З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією звертатись за тел: (044) 596-93-24.

Господарський суд Івано-Франківської області (76018, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) Постановою від 22.08.2012 р. по справі № 5010/902/2012-Б-24/32 визнав банкрутом Комунальне підприємство "Руднєватеплоенерго", р/р 26004301102575 в ПАТ "Банк Форум", МФО 322948, КОД 32167157, що знаходиться за адресою: 78400, Івано-Франківська обл., м. Надвірна, вул. Кобринської, 14-а і відкрив відносно нього ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Насадюка Віталія Васильовича (Ліцензія 594823 від 01.04.2011 р. видана Державним департаментом з питань банкрутства). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

В оголошенні,яке було надруковано в газеті "Голос України" №124 (5374) від "11" липня 2012р. про визнання боржника суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи-підприємця Кузнецової Алли Миколаївни (ідентифікаційний номер: 1843900488, 83054, м. Донецьк, вул. Політбійців, буд.20, кв.75) банкрутом, у номері справи допущена помилка. Правильно номер справи слід читати №5006/27/79б/2012. Далі оголошення за текстом.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 21.08.2012р. по справі № 29/5005/6761/2012 ТОВ "АГРО ГРУП" (код ЄДРПОУ 37733605) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Жука Олега Миколайовича. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. 20-річча Перемоги, 22.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 21.08.2012р. по справі №25/5005/6733/2012 ТОВ "АГРОМЕДГРУП" (код ЄДРПОУ 37733610) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Кушнірова Артура Григоровича. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. 20-річча Перемоги, 22.

Постановою господарського суду Запорізької області від 21.08.2012 у справі №5009/3029/12 Приватне підприємство "Полюс" (код 32350538, 69104, м. Запоріжжя, вул.Ситова, буд. 13-Б) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "Старт - Д".

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації цього оголошення на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ленінградська, 13-А.

Постановою господарського суду Запорізької області від 21.08.2012 у справі №5009/2959/12 Приватне підприємство "Олімп" (код 31441243, 69027, м. Запоріжжя, вул. Калініна, буд. 5) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "Спільне українсько - російське підприємство "Вектор - М".

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації цього оголошення на адресу ліквідатора: 49044, м. Дніпропетровськ, вул. Колодязна, 2-А.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 23.08.2012 р. по справі № 29/5005/6913/2012 Приватне підприємство "ДАКАР" (код ЄДРПОУ 30242420, місцезнаходження: 49038, м. Дніпропетровськ, вул. АмурГавань, буд. 35, р/р № 26002046548001 в АТ "ТАСкомбанк" м. Дніпропетровська, МФО 339500) визнане банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура та призначено Ліквідатором ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю "Арабіс Плюс" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Калинова, буд. 43, код ЄДРПОУ 37987298, директор Барменков С.І.).

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються ліквідатором протягом одного місяця за адресою: (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Калинова, буд. 43).

Ухвалою господарського суду Черкаської області від 10.08.2012 року по справі №04/5026/736/2012 порушено справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Фірма "Славутич", Черкаська область, м. Сміла, вул. Ленінградська, 68, ідентифікаційний код 14207408. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Левченка Василя Миколайовича (ліцензія серії АВ 470315 від 24.03.2010 року; адреса: 18000, м. Черкаси, пров. Транспортний, 19).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Запорізької області від 21.08.2012 у справі №5009/2992/12 Товариство з обмеженою відповідальністю "Продімпорттрейд" (код 33613206, 69050, м. Запоріжжя, вул. Східна, буд. 3-Б) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ ВКФ "Ботан".

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації цього оголошення на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ленінградська, 13-А.

Постановою господарського суду Запорізької області від 21.08.2012 у справі № 5009/3033/12 Приватне підприємство "Виробнича фірма "Метковмонтаж" (код 33717899, 69083, м. Запоріжжя, вул. Автопаркова, буд. 10) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ ВКФ "Ботан".

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації цього оголошення на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ленінградська, 13-А.

Постановою господарського суду м. Києва від 22.08.2012 по справі № 5011-15/10853-2012 товариство з обмеженою відповідальністю "Укрмазконтракт" (03148, м. Київ, вул. Гната Юри, будинок 9, кім. 414, ЄДРПОУ 31167780) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Косякевича Сергія Олексійовича (ліцензія АД № 040818 від 11.07.2012, адреса для листування: 04211, м. Київ, а/с 5).

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування цього оголошення.

Постановою ГС АР Крим (95006, м. Сімферополь, вул. О.Невського/Річна, 29/11, АР Крим) від 20.08.2012р. по справі № 5002-6/2485/2012 порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Кримлізингагроінвест" (код 33581342; р/р 260017949 в АППБ "Аваль" м. Сімферополь, МФО 380805; 95000, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Л.Чайкіної, буд. 1, оф.211). Розпорядник майна Кирилін М.В. (ліц. АВ № 470329 від 29.03.2010р.). Заяви з кредиторськими вимогами надсилати протягом 30 днів від дати публікації оголошення.

Рішенням Загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "Слобода-транс-строй" (Протокол №23/08-12 від 23.08.2012р.) вирішено припинити Товариство з обмеженою відповідальністю "Слобода-транс-строй" (ідентифікаційний код 34699640; адреса місцезнаходження: 46002, м. Тернопіль, вул. Вояків дивізії "Галичина", буд. 13) шляхом його ліквідації.

Ліквідатором ТОВ "Слобода-транс-строй" призначено Швириду В.С. Кредитори можуть заявити свої вимоги до ТОВ "Слобода-транс-строй" протягом двох місяців з дня публікації даного оголошення шляхом подання письмових вимог (претензій) за адресою; 46002, м. Тернопіль, а/с 652.

В зв'язку з винесенням Господарським судом м. Києва Ухвали по справі №15/457-б-43/406 від 27.04.12 р. (та залишенням її в силі Постановою Київського апеляційного господарського суду від 01.08.12р.), якою було звільнено Арбітражного керуючого Лахненка Є.М. від виконання обов'язків Ліквідатора банкрута Закритого акціонерного товариства "Міжнародна агропромислова корпорація" та призначено Ліквідатором банкрута Закритого акціонерного товариства "Міжнародна агропромислова корпорація" арбітражного керуючого Білика Ю.М. (ліцензія серії АВ №347249 видана 12.10.07 р. державним департаментом з питань банкрутства).

Новопризначеним Ліквідатором підприємства-банкрута Закритого акціонерного товариства "Міжнародна агропромислова корпорація" Біликом Ю.М. Наказом № 2-Д від 13.08.12 р. скасовано всі Довіреності (доручення), що видавались за підписами колишнього керівника підприємства - Президента Закритого акціонерного товариства "Міжнародна агропромислова корпорація" Бортника В.Ф. та колишнього ліквідатора Закритого акціонерного товариства "Міжнародна агропромислова корпорація" Лахненка Є.М. на представництво інтересів підприємства Закритого акціонерного товариства "Міжнародна агропромислова корпорація" у порядку ст. 249 Цивільного Кодексу України.

Постановою господарського суду Львівської області обл., (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) 14.08.2012 р. у справі №5015/2773/12 приватне підприємство "РЕГЛАН", 79021, м. Львів, вул. Кульпарківська, буд. 166, кв 10, код ЄДРПОУ 31978843, р/р26001301075768 у відділені № 2404 ПАТ "Банк Форум" в м. Львові, МФО 322948, визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Литвина Ігоря Миколайовича - ліцензія серія АБ №498970 від 16.11.2009 р. (79052, м. Львів, вул. Сірка 23/37).

Заяви кредиторів приймаються на адресу ліквідатора протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Ліквідатор Акціонерного банку "Банк регіонального розвитку" повідомляє про продаж безпосередньо фізичним та юридичним особам рухомого майна Банку (офісні меблі, банківське обладнання, сейфи, обчислювальна техніка, касове обладнання):

- у кількості 11 шт. загальною ринковою вартістю 8068,00 грн. (без урахування ПДВ). Приймання заяв та продаж майна буде здійснюватись м. Київ, вул. Машинобудівна, 44, через 10 робочих днів після публікації даного оголошення, тел. (044) 494-48-40.
- у кількості 7 шт. загальною ринковою вартістю 4493,00 грн. (без урахування ПДВ). Приймання заяв та продаж майна буде здійснюватись за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Леванева, 30, через 10 робочих днів після публікації даного оголошення, тел. (04563) 7-42-01.
- у кількості 33 шт. загальною ринковою вартістю 15666,00 грн.(без урахування ПДВ). Приймання заяв та продаж майна буде здійснюватись за адресою: м. Львів, вул. Окуневського, 1, через 10 робочих днів після публікації даного оголошення, тел. (0322) 42-40-40.

ІНФОРМАЦІЯ
про конкурс з вибору експерта - оцінювача

Ліквідатор ДВАТ "Автобаза "Донецьквуглезбагачення" ДП ВАТ "Державне холдингова компанія "Донбасвуглезбагачення", повідомляє про проведення конкурсу з вибору експерта - оцінювача для проведення оцінки активів підприємства банкрута ДВАТ "Автобаза "Донецьквуглезбагачення" ДП ВАТ "Державне холдингова компанія "Донбасвуглезбагачення", а саме: об'єктів рухомого та нерухомого майна.

Пропозиції потенційних учасників приймаються впродовж 10 календарних днів з дня публікації до 15.00год. 10 вересня 2012р. за адресою: 83060, м. Донецьк, вул. Куйбишева, буд. 143 И (будівля сервісного центру АМІ, 2-й поверх, кімната №207), офіс арбітражного керуючого Гарбуз В.В.

Конкурсні пропозиції будуть розглянуті 13 вересня 2012р. о 10-00год. за адресою: 83060, м. Донецьк, Куйбишевський район, вул. Куйбишева, буд. 143 И (будівля сервісного центру АМІ, 2-й поверх, кімната №207). Довідки за телефонами: (050) 602-89-94.

Конкурсна пропозиція повинна містити:

1. Нотаріально засвідчені копії необхідних дозвільних документів для здійснення оцінки державного майна.
2. Резюме.
3.Термін проведення робот по проведенню незалежної експертної оцінки майна банкрута та обов'язкове рецензування незалежної експертної оцінки майна банкрута.
4. Грошову пропозицію щодо вартості послуг оцінки.
5. Пропозиції відносно існуючих умов договору по проведенню оцінки та рецензуванню згідно п. 50 Національного стандарту України №1 "Загальні засади оцінки майна і майнових прав".

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. С. Тюленіна, 21/вул. Шаумяна, 4) від 20.08.2012р. по справі № 5009/2841/12 порушено провадження у справі про банкрутство Товариство з обмеженою відповідальністю "ЕКО-ТЕХІНЖИНІРИНГ" код ЄДРПОУ 33701077 (юридична адреса: 69035, м. Запоріжжя, вул. Рекордна, буд. 31), р/р 26001131634800 в ПАТ "УКРСІББАНК", м. Харків, МФО 351005.

Розпорядником майна призначено Комарову Анжеліку Вячеславівну (ліцензія АГ № 580375 від 19.08.2011, поштова адреса: 69005, м. Запоріжжя, а/с 1147).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 14.08.2012 року за справою № 12Б\5014\571\2012 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Верібат" (м. Луганськ, вул. Градусова,4) код 35423048 та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бохана Олександра Сергійовича, ліцензія серії АВ № 347253 від 17.10.2007р., який мешкає за адресою: Луганська обл., м. Теплогорськ, вул. Юності, буд. 11, ідентифікаційний номер 2247509030.

Претензії кредиторів вказаних підприємств приймаються ліквідатором у місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Шевченківський районний суд м. Львова викликає Бохонок Михайла Анатолійовича, Галевич Ірину Ільківну, які є відповідачами по справі за позовом Липанович Г.А. до Бохонок М.А., Галевич І.І., відділ громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб Шевченківського районного відділу ЛМУ УМВС у Львівській області про визнання такими, що втратили право користування жилим приміщенням та зобов'язання до вчинення дій.

Судове засідання відбудеться 11 вересня 2012року о 12:00год. в приміщенні суду за адресою: м. Львів, вул. Січових Стрільців, 12 (4 поверх, 22 кабінет).

З опублікуванням даного оголошення відповідач вважається належним чином повідомленим про час та місце розгляду справи. У разі неявки в судове засідання на вказану дату, справа буде розглянута на підставі наявних доказів у відсутності відповідача.

КУРІНЬ

№ 163 (5413) СУБОТА, 1 ВЕРЕСНЯ 2012

Сьогодні в Україні опадів не очікується, температура вночі становитиме 9—15 градусів. Дещо прохолодніше буде на Півночі та Лівобережжі — 7—11 градусів вище нуля. Вдень на всій території України буде 22—27 градусів тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 1 ВЕРЕСНЯ

■ 1819. Вперше поставлено на сцені Полтавського театру п'єсу Івана Котляревського «Наталка Полтавка». ■ 1929. У Харкові відкрито перші Всеукраїнські курси з підготовки пожежників. Набрано 40 курсантів, яким належало навчатися два роки. ■ 1939. Почалася Друга світова війна в Європі. ■ 1943. Командувач Південно-Західного фронту Родіон Малиновський видав розпорядження про охорону пам'ятників історії і культури, які розташовані у полосі фронту. ■ 1964. У Києві відкрито перший в Україні широкоформатний кінотеатр «Україна». ■ 1984. Помер український агроном-селекціонер, Герой Соціалістичної Праці Борис Соколов. ■ 2001. Новий український Кримінальний кодекс замінив страту на довічне ув'язнення.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Міністерство внутрішніх справ України закупить засобів індивідуального захисту: протиударні щити, шоломи, комплекти для захисту рук і ніг, на загальну суму понад 11,5 млн. гривень...

Репродукція плакату часів СРСР.

Влада — це відповідальність, і часто навіть кримінальна.

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Що це означає?

Курінний задоволений: манекени під стріхою викликали чимало вдалих і несподіваних жартів. Отже, С. Заворозко:

1. І повстали герої громадянської, і побачили Україну, і жахнулися... Щорс Котовському: «За що боролись, Гришо?».

2. Все, що залишилося від опозиції після боротьби з мовним законом.

3. Об'єднана опозиція після реєстрації в ЦВК.

В. Пузанов:

4. Українські фермери після розрахунку за податками з державою та кредитами з банками.

5. У селі залишилося лише чотири непитущих чоловіки, та й ті — манекени.

6. Секс-шоп, задовольняючи насущні потреби сільських трудівниць, провів виїзну виставку-продаж.

В. Романенко:

7. Історія України: від інопланетян та укрів до красивих, але голих...

Л. Пашкова:

8. Обережно, Feminini: на прогулянці Muşkulini.

Й. Білоскурський:

9. Були часи, панове, коли нас «кришувала» КПРС. Сьогодні — солом'яна стріха!

10. ...а що, ці теж по тисячу прийшли?

11. Вожді світового пролетаріату під мавзолеєм Берега Рябкової кістки.

А тепер оцініть переможний підпис:

12. Вибори-2012. Генно-модифіковані «тушки» з першої п'ятірки партійного списку.

Гуморна громада, мабуть, «у курсі», що нині найпопулярніша істота — це кіт. Він, кажуть, «порвав» Інтернет. На муркота ось-ось розпочнеться полювання. Через день-два він узагалі може потрапити у «червону книгу». Курінному нічого не залишається робити, як віддати шану зашкалюючому виду і чи не в останнє поглянути на це диво-природи. А заодно й пропонує відповісти: що це означає?

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Усі при ділі

Усі ми робимо одну загальну справу — для тих, хто робить її десь на сонячних Сейшелах.

Вихід

Щоб жінка рідше тобі казала, що ти завжди все робиш не так, знайди собі іншу жінку.

У добру путь!

Народ на виборах зможе перемогти в єдиний спосіб — якщо оголосить виборам бойкот.

Розкрию таємницю

Зазвичай генії нічого не роблять, але роблять це геніально.

Настанова

Прожити своє життя треба так, щоб жити вічно.

Перевірено

Безкінечність також закінчується — там, за вічністю.

До виконання

Зігнати сюди всіх журналістів та не випускати їх доти, поки вони не зрозуміють, що таке свобода слова!

Необхідна умова

Щоб зрозуміти жінку, треба хоча б обняти її, поцілувати, попросити пробачення.

Олександр ПЕРЛЮК.

Казку Світослави МИЛОРАДОВИЧ «Чищення пір'я» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

ДОШКА ПОШАНИ

Йок. Цюрюк!

Анатолій Могильов, прем'єр-міністр Криму (на запитання журналістів про те, коли почне вивчати кримськотатарську мову):

— Проблем йок.

Від чергового:

— Здається, після того, як Могильов познайомився з українською абеткою, йому тепер мову вивчити, що китайську грамоту! «Запітанья? Квещен? Цюрюк, йок?!».

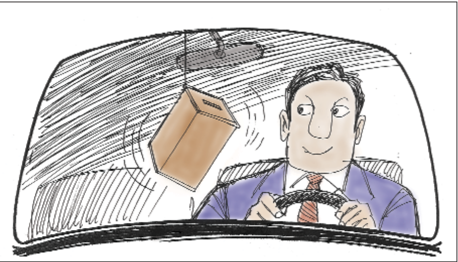
Скрипалі та щипачі

Дмитро Видрін, політолог (про А. Клюєва):

— Про Клюєва ходить дуже багато міфів. Колись у нас із Андрієм Петровичем була розмова про те, хто як знімає стрес. І він розповів мені про одне місце, де вечорами грають дуже сильні скрипалі...

Від чергового:

— Для шанувальників міфів нагадуємо, стрес Петрович зазвичай знімає біля сервера ЦВК. У ніч із 28 по 29, 30, 31 жовтня там знову, кажуть, гратимуть найсильніші скрипалі.

Оголене коріння

Микола Левченко, екс-секретар Донецької міської ради:

— У Москві мені подобається говорити з друзями суржиком — я цим підкреслюю своє коріння.

Від чергового:

— Ви забули про сало та горілку. Зазвичай саме вона там, у Москві, розв'язує яз..., вибачте, суржик і оголює коріння. Бо розум у цей час культурно відпочиває з друзями...

Чому?

Марія Матіос, письменниця:

— Зневіра визначає життєдіяльність країни. Адже брехали всі. Крали всі. Зомовлялися всі. Залишилася єдина «інтелектуальна» дискусія: хто украв більше, вигідніше, і чому черговий Борисів «Хюндай» заїхав у придорожню кукурудзу, а Юлина «швидка» стоїть мало не під прокурорським конвоєм під стінами сільського акушерського пункту.

Від чергового:

— Відповідаю на два ваші запитання. Перше, чому — а по качану! А по-друге, — пацан сказав, пацан «сдєлав»! Я про дитину, а ви про що?!

Досить «скігліть»

Микола Азаров:

— Нині у громадян з'явилися можливості дітей вчити, читати літературу, дивитися телебачення й вільно спілкуватися рідною мовою.

Від чергового:

— Ага, а до цього громадяни «скіглілі» і вчили мову виняткою й тільки під час засідань Кабміну, які вів Микола Янович.

Співаючі парламентарії

Віталій Бала, директор Агентства з моделювання ситуацій (про перебування співачки Таїсії Повалій у виборчому списку):

— Я собі важко уявляю члена парламенту, скажімо, Великої Британії, Франції, Німеччини чи Іспанії, який співав би на корпоративних вечірках

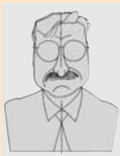
за 3—5 чи нехай навіть за 10 тисяч євро.

Від чергового:

— А даремно, співали б вони на корпоративах, Британія, Франція, Німеччина у купі з Іспанією давно б «подолали руїну».

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Миколи КАПУСТИ, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Тетяна ПАСОВА, Алла ДОДАТКО, Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 25899

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

